KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 20
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

37 ksiąg · 344 różnych siglów · 427 wystąpień · 743 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Kpł Księga Kapłańska 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
1 Krl 1 Księga Królewska 2
2 Krl 2 Księga Królewska 2
1 Krn 1 Księga Kronik 4
Hi Księga Hioba 4
Ps Księga Psalmów 4
Prz Księga Przysłów 6
Koh Księga Koheleta 7
Iz Księga Izajasza 7
Jr Księga Jeremiasza 7
Ez Księga Ezechiela 8
Za Księga Zachariasza 8
Mt Ewangelia według św. Mateusza 8
Mk Ewangelia według św. Marka 10
Łk Ewangelia według św. Łukasza 12
J Ewangelia według św. Jana 12
Dz Dzieje Apostolskie 13
Rz List do Rzymian 14
1 Kor 1 List do Koryntian 16
2 Kor 2 List do Koryntian 17
Ga List do Galatów 18
Ef List do Efezjan 18
Flp List do Filipian 19
Kol List do Kolosan 19
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 20
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 20
1 Tm 1 List do Tymoteusza 21
2 Tm 2 List do Tymoteusza 21
Hbr List do Hebrajczyków 21
Jk List św. Jakuba Apostoła 22
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 23
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 23
1 J 1 List św. Jana Apostoła 24
2 J 2 List św. Jana Apostoła 25
Ap Apokalipsa św. Jana 25

Księga Rodzaju

Rdz 3,1–6.14–15

Lekcja 20: s. 9, 10

1 A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie
zwierzęta lądowe, które Pan Bóg stworzył. On to
rzekł do niewiasty: Czy rzeczywiście Bóg
powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich
drzew tego ogrodu? 2 Niewiasta odpowiedziała
wężowi: Owoce z drzew tego ogrodu jeść
możemy, 3 tylko o owocach z drzewa, które jest w
środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam
jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie
pomarli. 4 Wtedy rzekł wąż do niewiasty: Na
pewno nie umrzecie! 5 Ale wie Bóg, że gdy
spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam
oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło.

6 Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma
owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla
oczu i że owoce tego drzewa nadają się do
zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc,
skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią:
a on zjadł.

14 Wtedy Pan Bóg rzekł do węża: Ponieważ to
uczyniłeś, bądź przeklęty wśród wszystkich
zwierząt domowych i polnych; na brzuchu
będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po
wszystkie dni twego istnienia. 15 Wprowadzam
nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy
potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiażdży
ci głowę, a ty zmiażdżysz mu piętę.

Księga Kapłańska

Kpł 17,7

Lekcja 20: s. 11

7 Odtąd nie będą składać ofiar demonom, z
którymi uprawiali nierząd. Będzie to dla nich
ustawa wieczysta dla ich pokoleń.

Kpł 19,31

Lekcja 20: s. 11

31 Nie będziecie się zwracać do wywołujących
duchy ani do wróżbitów. Nie będziecie zasięgać
ich rady, aby nie splugawić się przez nich. Ja
jestem Pan, Bóg wasz!

Kpł 20,6

Lekcja 20: s. 11

6 Także przeciwko każdemu, kto się zwróci do
wywołujących duchy albo do wróżbitów, aby
uprawiać z nimi nierząd, zwrócę oblicze i wyłączę
go spośród jego ludu.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 18,9–14

Lekcja 20: s. 11

9 Gdy ty wejdziesz do kraju, który ci daje Pan, Bóg
twój, nie ucz się popełniania tych samych
obrzydliwości jak tamte narody. 10 Nie znajdzie się
pośród ciebie nikt, kto by przeprowadzał przez
ogień swego syna lub córkę, uprawiał wróżby,
gusła, przepowiednie i czary; 11 nikt, kto by
uprawiał zaklęcia, pytał duchów i widma, zwracał
się do umarłych. 12 Obrzydliwy jest bowiem dla
Pana każdy, kto to czyni. Z powodu tych
obrzydliwości wypędza ich Pan, Bóg twój, sprzed
twego oblicza. 13 Dochowasz pełnej wierności
Panu, Bogu swemu.

14 Te narody bowiem, które ty wydziedziczysz,
słuchały wróżbitów i wywołujących umarłych.
Lecz tobie nie pozwala na to Pan, Bóg twój.

1 Księga Królewska

1 Krl 15,12

Lekcja 20: s. 11

12 gdyż kazał wysiedlić z kraju uprawiających
nierząd sakralny i usunął wszelkie bożki, które
zrobili jego przodkowie.

2 Księga Królewska

2 Krl 10,18–31

Lekcja 20: s. 11

18 Jehu zgromadził cały lud i powiedział do niego:
Achab za mało czcił Baala, Jehu będzie czcił go
bardziej. 19 Teraz więc zwołajcie do mnie
wszystkich proroków Baala, wszystkie jego sługi i
wszystkich jego kapłanów. Niech nikogo nie
zabraknie, ponieważ mam złożyć wielką ofiarę
krwawą Baalowi. Kogokolwiek by zabrakło, nie
pozostanie przy życiu. Jehu działał w sposób
podstępny, aby wytracić wyznawców Baala. 20
Jehu dalej rozkazał: Urządźcie święte
zgromadzenie dla Baala!; i zwołali je. 21 Jehu
rozesłał posłańców po całym Izraelu, i przyszli
wszyscy wyznawcy Baala. Nie pozostał nikt, kto
by nie przyszedł. Weszli więc do świątyni Baala,
która wypełniła się od krańca do krańca. 22 Wtedy
rzekł do strażnika szatni: Wyłóż szaty dla
wszystkich czcicieli Baala!; i wyłożył dla nich
szaty.

23 Wtedy Jehu wraz z Jonadabem, synem Rekaba, wszedł do świątyni Baala i powiedział do czcicieli Baala: Przeszukajcie i zobaczcie, czy nie ma tutaj z wami kogoś z czcicieli Jahwe, a są tylko czciciele Baala. 24 Następnie wyszedł, aby złożyć ofiary krwawe i całopalne. Jehu postawił na zewnątrz osiemdziesięciu swoich ludzi i powiedział: Ktokolwiek by pozwolił ujść komuś z ludzi, których ja wydaję w ręce wasze, płaci życiem swoim za życie zbiega. 25 Kiedy Jehu skończył składać ofiarę całopalną, rozkazał straży przybocznej i tarczownikom: Idźcie, uderzcie na nich! Niech nikt nie ujdzie! Więc straż przyboczna i tarczownicy wycięli ich ostrzem miecza, położyli ich trupem i dotarli aż do sanktuarium świątyni Baala. 26 Wynieśli stele świątyni Baala i spalili je.

27 Następnie wyrzucili aszerę świątyni Baala i spalili ją. Potłukli też stele Baala. Wreszcie zburzyli świątynię Baala i zamienili ją na kloaki - aż do dnia dzisiejszego. 28 Tak Jehu wyrugował Baala z Izraela, 29 Nie zerwał jednakże Jehu z grzechami Jeroboama, syna Nebata, do których ów doprowadził Izraela - ze złotymi cielcami w Betel i Dan. 30 Przeto Pan powiedział do Jehu: Ponieważ dobrze wykonałeś, co było słuszne w moich oczach, według wszystkich zamiarów mego serca postąpiłeś z domem Achaba, to synowie twoi aż do czwartego pokolenia będą zasiadali na tronie Izraela. 31 Lecz Jehu nie starał się pilnie, z całego serca, postępować według Prawa Pana, Boga Izraela. Nie zerwał z grzechami Jeroboama, do których ten doprowadził Izraela.

2 Krl 21,1–6

Lekcja 20: s. 11

1 W chwili objęcia rządów Manasses miał dwanaście lat i panował pięćdziesiąt pięć lat w Jerozolimie. Matce jego było na imię Chefsiba. 2 Czynił on to, co jest złe w oczach Pańskich - na modłę ohydnych grzechów tych ludów, które Pan wypędził przed Izraelitami. 3 Na powrót odbudował wyżyny, które zniósł jego ojciec, Ezechiasz. Wznosił ołtarze Baalowi i zrobił aszerę - tak jak robił Achab, król Izraela. Oddawał pokłon całemu wojsku niebieskiemu i służył mu. 4 Budował również ołtarze w świątyni Pańskiej, o której Pan powiedział: W Jeruzalem kładę moje Imię. 5 Budował ołtarze całemu wojsku niebieskiemu na obydwóch dziedzińcach świątyni Pańskiej.

6 Przeprowadził syna swego przez ogień, uprawiał wróżbiarstwo i czary, ustanowił zaklinaczy i wieszczków. Mnóstwo zła uczynił w oczach Pana, tak iż Go pobudził do gniewu.

2 Krl 23,4–20

Lekcja 20: s. 11

4 Następnie król wydał rozkaz arcykapłanowi Chilkiaszowi, kapłanom drugiego rzędu oraz strażnikom progów, aby usunęli ze świątyni Pańskiej wszystkie przedmioty sporządzone dla Baala Aszery i całego wojska niebieskiego. Kazał je spalić na zewnątrz Jerozolimy, na polach nad Cedronem, a popiół z nich zanieść do Betel. 5 Zniósł kapłanów pogańskich, których ustanowili królowie judzcy i którzy składali ofiary kadzielne na wyżynach, w miastach Judy i w okolicach Jerozolimy, oraz tych, którzy składali ofiary kadzielne Baalowi, słońcu, księżycowi, gwiazdozbiorom i całemu wojsku niebieskiemu. 6 Usunął Aszerę ze świątyni Pańskiej, na zewnątrz Jerozolimy do doliny Cedronu i spalił ją w dolinie Cedronu, starł na popiół i rzucił popiół jej na groby pospolitego ludu. 7 Zburzył domy osób, uprawiających nierząd sakralny w świątyni Pańskiej, gdzie kobiety przędły zasłony dla Aszery.

8 Kazał zgromadzić się wszystkim kapłanom z miast Judy i splugawił wyżyny, gdzie ci kapłani składali ofiary - od Geba aż do Beer-Szeby. Zniszczył chram Kozłów, który znajdował się u wejścia do bramy Jozuego, zarządcy miasta, po lewej stronie, gdy wchodzi się do bramy miejskiej. 9 Jednakże kapłanom wyżyn nie wolno było przystępować do ołtarza Pańskiego w Jerozolimie, wyjąwszy to, że mogli jeść chleby przaśne wśród swoich braci. 10 Następnie splugawił Palenisko-Zgrozę w Dolinie Synów Hinnoma, aby już nikt odtąd nie przeprowadzał swego syna lub swojej córki przez ogień na cześć Molocha. 11 Kazał usunąć konie, które królowie judzcy poświęcili Słońcu u wejścia do świątyni Pańskiej, blisko mieszkania eunucha Netanmeleka, które było w obrębie podwórca, i spalił w ogniu rydwan słoneczny.

12 Ołtarze zaś na tarasie górnej izby Achaza, które zrobili królowie Judy, oraz ołtarze, które zrobił Manasses w obydwóch dziedzińcach świątyni Pańskiej - król zburzył i wyrwał stamtąd, a proch ich wrzucił do doliny Cedronu. 13 Nadto król splugawił wyżyny, które stały naprzeciw Jerozolimy, na południe od Góry Oliwnej, i które Salomon, król izraelski, zbudował dla Asztarty - ohydy Sydończyków, dla Kemosza - ohydy Moabitów, i dla Milkoma - obrzydliwości Ammonitów. 14 Połamał stele i wyciął aszery, a miejsca ich zarzucił kośćmi ludzkimi. 15 Nawet ołtarz będący w Betel - wyżynę utworzoną przez Jeroboama, syna Nebata, który doprowadził

Izraela do grzechu - zburzył również ten ołtarz i wyżynę, potłukł jej kamienie, starł na proch, spalił też aszerę.

16 Jozjasz rozglądnął się i ujrzał grobowce, które były tam na górze. Polecił zabrać kości z grobowców i spalił na ołtarzu, aby go splugawić - zgodnie z wyrokiem Pańskim, obwieszczonym przez męża Bożego, który przepowiedział owe sprawy. 17 Zapytał dalej: Co to za pomnik tu widzę? Odpowiedzieli mu ludzie z miasta: To grobowiec męża Bożego, co przyszedł z Judy i zapowiedział te sprawy, które ty wykonujesz nad grobowcem w Betel. 18 On zaś rzekł: Zostawcie go w spokoju! Niech nikt nie rozrzuca jego kości! Pozostawiono więc kości jego nietknięte, razem z kośćmi proroka, który przyszedł z Samarii. 19 Jozjasz usunął również wszystkie przybytki wyżyn, które zbudowali królowie Izraela we wszystkich miejscowościach Samarii, aby pobudzić Pana do gniewu. I postąpił z nimi zupełnie tak, jak z Betel.

20 Wszystkich zaś kapłanów wyżyn, którzy tam byli, zabił nad ołtarzami i palił kości ludzkie na nich. Następnie wrócił do Jerozolimy.

1 Księga Kronik

1 Krn 10,13–14

Lekcja 20: s. 11

13 Saul umarł na skutek własnego przewinienia, które popełnił wobec Pana, przeciw słowu Pańskiemu, którego nie strzegł. Zasięgał on nawet rady u wróżbiarki, 14 a nie radził się Pana; On więc zesłał na niego śmierć, a królestwo jego przeniósł na Dawida, syna Jessego.

Księga Hioba

Hi 1,6–12

Lekcja 20: s. 9, 10

6 Zdarzyło się pewnego dnia, gdy synowie Boży udawali się, by stanąć przed Panem, że i szatan też poszedł z nimi. 7 I rzekł Bóg do szatana: Skąd przychodzisz? Szatan odrzekł Panu: Przemierzałem ziemię i wędrowałem po niej. 8 Mówi Pan do szatana: A zwróciłeś uwagę na sługę mego, Hioba? Bo nie ma na całej ziemi drugiego, kto by tak był prawy, sprawiedliwy, bogobojny i unikający grzechu jak on. 9 Szatan na to do Pana: Czyż za darmo Hiob czci Boga? 10 Czyż Ty nie ogrodziłeś zewsząd jego samego, jego domu i całej majętności? Pracy jego rąk pobłogosławiłeś, jego dobytek na ziemi się mnoży.

11 Wyciągnij, proszę, rękę i dotknij jego majątku! Na pewno Ci w twarz będzie złorzeczył. 12 Rzekł Pan do szatana: Oto cały majątek jego w twej mocy. Tylko na niego samego nie wyciągaj ręki. I odszedł szatan sprzed oblicza Pańskiego.

Hi 2,1–7

Lekcja 20: s. 9, 10

1 Pewnego dnia, gdy synowie Boży udawali się, by stawić się przed Panem, poszedł i szatan z nimi, by stanąć przed Panem. 2 I rzekł Pan do szatana: Skąd przychodzisz? Szatan odpowiedział Panu: Przemierzałem ziemię i wędrowałem po niej. 3 Rzekł Pan szatanowi: Zwróciłeś uwagę na sługę mego, Hioba? Bo nie ma na całej ziemi drugiego, kto by był tak prawy, sprawiedliwy, bogobojny i unikający zła jak on. Jeszcze trwa w swej prawości, choć mnie nakłoniłeś do zrujnowania go, na próżno. 4 Na to szatan odpowiedział Panu: Skóra za skórę. Wszystko, co człowiek posiada, odda za swoje życie. 5 Wyciągnij, proszę, rękę i dotknij jego kości i ciała. Na pewno Ci w twarz będzie złorzeczył.

6 I rzekł Pan do szatana: Oto jest w twej mocy. Życie mu tylko zachowaj! 7 Odszedł szatan sprzed oblicza Pańskiego i obsypał Hioba trądem złośliwym, od palca stopy aż do wierzchu głowy.

Księga Psalmów

Ps 15,1–3

Lekcja 20: s. 4

1 Psalm. Dawidowy. Kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie, kto zamieszka na Twojej świętej górze? 2 Ten, który postępuje bez skazy, działa sprawiedliwie, a mówi prawdę w swoim sercu 3 i nie rzuca oszczerstw swym językiem; ten, który nie czyni bliźniemu nic złego i nie ubliża swemu sąsiadowi;

Ps 19,8–12

Lekcja 20: s. 11

8 Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha; świadectwo Pana niezawodne - poucza prostaczka; 9 nakazy Pana słuszne - radują serce; przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy; 10 bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne. 11 Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a słodsze od miodu płynącego z plastra. 12 Chociaż Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu zysk jest wielki,

Ps 23,1–6

Lekcja 20: s. 2

1 Psalm. Dawidowy. Pan jest moim pasterzem, nie
brak mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach. Prowadzi mnie nad wody, gdzie
mogę odpocząć: 3 orzeźwia moją duszę. Wiedzie
mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na
swoje imię. 4 Chociażbym chodził ciemną doliną,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną. Twój kij i
Twoja laska są tym, co mnie pociesza. 5 Stół dla
mnie zastawiasz wobec mych przeciwników;
namaszczasz mi głowę olejkiem; mój kielich jest
przeobfity.

6 Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez
wszystkie dni mego życia i zamieszkam w domu
Pańskim po najdłuższe czasy.

Ps 32,1–5

Lekcja 20: s. 3, 7

1 Dawidowy. Pieśń pouczająca. Szczęśliwy ten,
komu została odpuszczona nieprawość, którego
grzech został puszczony w niepamięć. 2
Szczęśliwy człowiek, któremu Pan nie poczytuje
winy, w którego duszy nie kryje się podstęp. 3
Póki milczałem, schnęły kości moje, wśród
codziennych mych jęków. 4 Bo dniem i nocą
ciążyła nade mną Twa ręka, język mój ustawał jak
w letnich upałach. 5 Grzech mój wyznałem Tobie i
nie ukryłem mej winy. Rzekłem: Wyznaję
nieprawość moją wobec Pana, a Tyś darował winę
mego grzechu.

Ps 36,2–5

Lekcja 20: s. 8

2 Nieprawość mówi do bezbożnika w głębi jego
serca; bojaźni Boga nie ma przed jego oczyma. 3
Bo jego własne oczy [zbyt] mu schlebiają, by
znaleźć swą winę i ją znienawidzić. 4 Słowa jego
ust to nieprawość i podstęp, zaniechał mądrości i
czynienia dobrze. 5 Na swoim łożu zamyśla
nieprawość, wkracza na niedobrą drogę, nie
stroni od złego.

Ps 38,2–11

Lekcja 20: s. 7

2 Nie karć mnie, Panie, w Twoim gniewie i nie
karz mnie w Twej zapalczywości! 3 Utkwiły
bowiem we mnie Twoje strzały i ręka Twoja
zaciążyła nade mną. 4 Nie ma w mym ciele nic
zdrowego na skutek Twego zagniewania, nic
nietkniętego w mych kościach na skutek mego
grzechu. 5 Bo winy moje przerosły moją głowę,
gniotą mnie jak ciężkie brzemię. 6 Cuchną, ropieją
me rany na skutek mego szaleństwa.

7 Jestem zgnębiony, nad miarę pochylony, przez
cały dzień chodzę smutny. 8 Bo ogień trawi moje
lędźwie i w moim ciele nie ma nic zdrowego. 9
Jestem nad miarę wyczerpany i złamany;
skowyczę, bo jęczy moje serce. 10 Przed Tobą,
Panie, wszelkie me pragnienie i moje wzdychanie
nie jest przed Tobą ukryte. 11 Serce się me we
mnie trzepoce: moc mnie opuściła, zawodzi nawet
światło moich oczu.

Ps 51,5.10–14

Lekcja 20: s. 7

5 Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój
jest zawsze przede mną.

10 Spraw, bym usłyszał radość i wesele: niech się
radują kości, któreś skruszył! 11 Odwróć oblicze
swe od moich grzechów i wymaż wszystkie moje
przewinienia! 12 Stwórz, o Boże, we mnie serce
czyste i odnów w mojej piersi ducha
niezwyciężonego! 13 Nie odrzucaj mnie od swego
oblicza i nie odbieraj mi świętego ducha swego! 14
Przywróć mi radość z Twojego zbawienia i
wzmocnij mnie duchem ochoczym!

Ps 66,18

Lekcja 20: s. 7

18 Gdybym w mym sercu zamierzał nieprawość,
Pan by mnie nie wysłuchał.

Ps 106,34–40

Lekcja 20: s. 10, 11

34 Nie wytracili narodów, jak im to Pan nakazał. 35
Lecz się zmieszali z poganami i nauczyli się ich
uczynków; 36 poczęli czcić ich bałwany, które się
stały dla nich pułapką. 37 I składali w ofierze
swych synów i swoje córki złym duchom. 38 I krew
niewinną przelali: <krew synów swoich i córek,
które złożyli w ofierze posągom kananejskim>. I
ziemia krwią się skalała,

39 a oni się splamili swoimi czynami i swoimi
występkami dopuścili się wiarołomstwa. 40 Gniew
Pana zapłonął przeciw Jego ludowi, tak iż poczuł
wstręt do swego dziedzictwa.

Ps 119,9–11

Lekcja 20: s. 2

9 Jak młodzieniec zachowa ścieżkę swą w
czystości? - Przestrzegając słów Twoich. 10 Z
całego serca swego szukam Ciebie; nie daj mi
zboczyć od Twoich przykazań! 11 W sercu swym
przechowuję Twą mowę, by nie grzeszyć przeciw
Tobie.

Ps 121,1–8

Lekcja 20: s. 2

1 Pieśń stopni. Wznoszę swe oczy ku górom:
Skądże nadejdzie mi pomoc? 2 Pomoc mi przyjdzie
od Pana, co stworzył niebo i ziemię. 3 On nie
pozwoli zachwiać się twej nodze ani się
zdrzemnie Ten, który cię strzeże. 4 Oto nie
zdrzemnie się ani nie zaśnie Ten, który czuwa nad
Izraelem. 5 Pan cię strzeże, Pan twoim cieniem
przy twym boku prawym.

6 Za dnia nie porazi cię słońce ni księżyc wśród
nocy. 7 Pan cię uchroni od zła wszelkiego: czuwa
nad twoim życiem. 8 Pan będzie strzegł twego
wyjścia i przyjścia teraz i po wszystkie czasy.

Księga Przysłów

Prz 1,24–32

Lekcja 20: s. 7, 8

24 Ponieważ prosiłam, lecz wyście nie dbali, rękę
podałam, a nikt nie zważał, 25 gardziliście każdą
mą radą, nie chcieliście moich upomnień: 26 więc i
ja waszą klęskę wyszydzę, zadrwię sobie z waszej
bojaźni, 27 gdy bojaźń nadciągnie jak burza, a
wasza zagłada jak wicher, gdy spotka was ucisk i
boleść. 28 Wtedy będą mnie prosić - lecz ja nie
odpowiem, i szukać - lecz mnie nie znajdą,

29 gdyż wiedzy nienawidzili, gardzili bojaźnią
Pańską, 30 nie poszli za mymi radami, zlekceważyli
moje napomnienie; 31 spożyją owoce swej drogi,
nasycą się swymi radami; 32 odstępstwo
prostaków uśmierci ich, bezmyślność niemądrych
ich zgubi.

Prz 2,11–15

Lekcja 20: s. 8

11 Rozwaga pilnować cię będzie, roztropność na
straży twej stanie. 12 Ustrzeże cię od drogi
występku, od ludzi mówiących przewrotnie, 13 co
opuścili ścieżki prawości, by chodzić mrocznymi
drogami - 14 radością ich czynić nieprawość, ze
zła, przewrotności się cieszą, 15 bo drogi ich pełne
są fałszu i błądzą po swoich ścieżkach.

Prz 4,19

Lekcja 20: s. 8

19 droga grzeszników jak gęsty mrok, nie wiedzą,
o co się potkną.

Prz 5,22–23

Lekcja 20: s. 8

22 Gdy grzesznym nieprawość owładnie, trzymają
go więzy występku. 23 Umrze on z braku nauki,
pobłądzi z ogromu głupoty.

Prz 6,12–19

Lekcja 20: s. 3

12 Człowiekiem nikczemnym jest i nicponiem: kto
chodzi z kłamstwem na ustach, 13 oczyma strzela,
szurga nogami, palcami swymi wskazuje; 14 a w
sercu podstęp ukrywa, stale przemyśliwa zło, jest
podnietą do kłótni. 15 Dlatego nagle zagłada nań
przyjdzie: w mgnieniu oka zniszczony - i
nieodwracalnie. 16 Tych sześć rzeczy w nienawiści
ma Pan, a siedem budzi u Niego odrazę:

17 wyniosłe oczy, kłamliwy język, ręce, co krew
niewinną wylały, 18 serce knujące złe plany, nogi,
co biegną prędko do zbrodni, 19 świadek fałszywy,
co kłamie, i ten, kto wznieca kłótnie wśród braci.

Prz 10,16–17

Lekcja 20: s. 4

16 Zapłatą prawego jest życie, niegodziwiec
zyskuje karę. 17 Kto strzeże karności, ten idzie ku
życiu, kto gardzi upomnieniem - ku zatracie.

Prz 12,20.22

Lekcja 20: s. 3, 8

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

20 W sercu knujących zło - podstęp, u
doradzających pokój - radość.

22 Wstrętne dla Pana są usta kłamliwe, lecz w
prawdomównych ma upodobanie.

Prz 13,6.15.21

Lekcja 20: s. 7, 8

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

6 Prawość strzeże dróg niewinnego - a
grzeszników powala nieprawość.

15 Prawdziwy rozum zjednywa życzliwość, droga
wiarołomnych niestała.

21 Nieszczęście pędzi za grzesznikami, a szczęście
nagrodą dla prawych.

Prz 14,8.14

Lekcja 20: s. 3, 8

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

8 Mądrością rozumnego - poznanie swej drogi,
zwodzenie siebie - głupotą niemądrych.

[14] Niewierne serce z postępków swych rade, jak z czynów swoich człowiek uczciwy.

Prz 15,10.29

Lekcja 20: s. 7

[10] Dla odstępcy od drogi surowa jest kara, kto karcenia nie znosi, ten umrze.

[29] Od nieprawych jest Pan daleko, modlitwy prawych On słyszy.

Prz 16,28

Lekcja 20: s. 4

[28] Człowiek podstępny wznieca kłótnie, plotkarz poróżnia przyjaciół.

Prz 27,6

Lekcja 20: s. 3

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[6] Razy przyjaciela - [znakiem] wierności, pocałunki wroga - zwodnicze.

Prz 28,9.13–14

Lekcja 20: s. 3, 7

[9] Kto ucho odwraca, by Prawa nie słyszeć, tego nawet modlitwa jest wstrętna.

[13] Nie zazna szczęścia, kto błędy swe ukrywa; kto je wyznaje, porzuca - ten miłosierdzia dostąpi. [14] Szczęśliwy mąż, gdy stale trwa w bojaźni; kto serce zatwardza - wpadnie w nieszczęście.

Prz 29,9

Lekcja 20: s. 3

[9] Gdy mądry spiera się z głupim, ten krzyczy i śmieje się: nie ma pojednania.

Księga Koheleta

Koh 12,13–14

Lekcja 20: s. 2

[13] Koniec mowy. Wszystkiego tego wysłuchawszy: Boga się bój i przykazań Jego przestrzegaj, bo cały w tym człowiek! [14] Bóg bowiem każdą sprawę wezwie na sąd, wszystko, choć ukryte: czy dobre było, czy złe.

Księga Izajasza

Iz 46,9–11

Lekcja 20: s. 2

[9] Wspomnijcie rzeczy minione od wieków! Tak, Ja jestem Bogiem i nie ma innego, Bogiem, i nikogo nie ma jak Ja. [10] Obwieszczam od początku to, co ma przyjść, i naprzód to, co się jeszcze nie stało. Mówię: Mój zamiar się spełni i uczynię wszystko, co zechcę. [11] Przyzywam ze Wschodu drapieżcę, człowieka upatrzonego z dalekiej krainy. Ledwie co wypowiem, już w czyn wprowadzone, ledwie myśl powziąłem, już wykonana.

Iz 59,1–2

Lekcja 20: s. 7

[1] Nie! Ręka Pana nie jest tak krótka, żeby nie mogła ocalić, ani słuch Jego tak przytępiony, by nie mógł usłyszeć. [2] Lecz wasze winy wykopały przepaść między wami a waszym Bogiem; wasze grzechy zasłoniły Mu oblicze przed wami tak, iż was nie słucha.

Księga Jeremiasza

Jr 4,1

Lekcja 20: s. 11

[1] Jeżeli chcesz powrócić, Izraelu, - wyrocznia Pana - możesz do Mnie powrócić; a jeżeli oddalisz swe bóstwa, nie potrzebujesz się błąkać z dala ode Mnie.

Jr 29,11

Lekcja 20: s. 2

[11] Jestem bowiem świadomy zamiarów, jakie zamyślam co do was - wyrocznia Pana - zamiarów pełnych pokoju, a nie zguby, by zapewnić wam przyszłość, jakiej oczekujecie.

Księga Ezechiela

Ez 18,2–20

Lekcja 20: s. 2, 3

2 Z jakiego powodu powtarzacie między sobą tę
przypowieść o ziemi izraelskiej: Ojcowie jedli
zielone winogrona, a zęby ścierpły synom? 3 Na
moje życie - wyrocznia Pana Boga. Nie będziecie
więcej powtarzali tej przypowieści w Izraelu. 4
Oto wszystkie osoby są moje: tak osoba ojca, jak
osoba syna. Są moje. Umrze tylko ta osoba, która
zgrzeszyła. 5 Ktokolwiek jest sprawiedliwy i
przestrzega prawa i sprawiedliwości, 6 kto nie
jada mięsa z krwią i oczu nie podnosi ku bożkom
domu Izraela, nie bezcześci żony bliźniego, nie
zbliża się do żony w okresie jej nieczystości,

7 nie krzywdzi nikogo, zwraca zastaw dłużnikowi,
nie popełnia rozboju, łaknącemu udziela swego
chleba, nagiego przyodziewa szatą, 8 nie uprawia
lichwy, nie żąda odsetek, odsuwa swą rękę od
nieprawości, sprawiedliwie rozsądza między
jednym człowiekiem a drugim, 9 stosuje się do
moich ustaw i zachowuje wiernie moje
przykazania, postępując uczciwie - ten na pewno
żyć będzie - wyrocznia Pana Boga. 10 Lecz jeśliby
zrodził syna gwałtownika i rozlewającego krew,
winnego jednej z tych zbrodni - 11 choć sam żadnej
z nich nie popełnił - syna, który jadł mięso z
krwią, syna, który bezcześcił żonę swego
bliźniego,

12 uciskał biednego i potrzebującego, popełniał
rozboje, nie oddawał zastawu, podnosił oczy ku
bożkom, dopuszczał się obrzydliwości, 13 uprawiał
lichwę i żądał odsetek - ten nie będzie żył, bo
popełnił wszystkie te bezeceństwa. Ten na pewno
umrze, a [odpowiedzialność za] krew jego
spadnie na niego samego. 14 Natomiast gdyby
zrodził syna, który by widział wszystkie grzechy
popełniane przez swego ojca i uląkł się, a nie
naśladował go w nich, 15 a więc nie jadał mięsa z
krwią, nie podnosił oczu ku bożkom izraelskim,
nie bezcześcił żony bliźniego, 16 nie uciskał
nikogo, nie zwlekał z płaceniem długów, nie
popełniał gwałtów, łaknącemu udzielał chleba,
przyodziewał nagiego,

17 odwracał rękę od zła, nie uprawiał lichwy, nie
żądał odsetek, wypełniał moje nakazy i
postępował według moich ustaw: ten nie umrze
skutkiem wykroczeń swego ojca, ale żyć będzie. 18
A ponieważ ojciec jego był gwałtownikiem,
dopuszczał się grabieży i nie postępował dobrze
pośród mego ludu, dlatego on sam umrze z
powodu swojej nieprawości. 19 Wy zaś mówicie:
Dlaczego syn nie odpowiada za winy swego ojca?
Ależ syn postępował według prawa i
sprawiedliwości, zachowywał wszystkie moje
ustawy i postępował według nich, a więc
powinien żyć. 20 Umrze tylko ta osoba, która
grzeszy. Syn nie ponosi odpowiedzialności za
winę swego ojca ani ojciec - za winę swego syna.
Sprawiedliwość sprawiedliwego jemu zostanie
przypisana, występek zaś występnego na niego
spadnie.

Księga Zachariasza

Za 3,1

Lekcja 20: s. 9

1 Potem Pan ukazał mi arcykapłana Jozuego, który
stał przed aniołem Pańskim, a po jego prawicy
stał szatan oskarżając go.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 4,1–11

Lekcja 20: s. 9, 10, 11

1 Wtedy Duch wyprowadził Jezusa na pustynię,
aby był kuszony przez diabła. 2 A gdy przepościł
czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł w
końcu głód. 3 Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do
Niego: Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby
te kamienie stały się chlebem . 4 Lecz on mu
odparł: Napisane jest: Nie samym chlebem żyje
człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z
ust Bożych. 5 Wtedy wziął Go diabeł do Miasta
Świętego, postawił na narożniku świątyni

6 i rzekł Mu: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w
dół, jest przecież napisane: Aniołom swoim
rozkaże o tobie, a na rękach nosić cię będą byś
przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień. 7
Odrzekł mu Jezus: Ale jest napisane także: Nie
będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego. 8
Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką
górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz
ich przepych 9 i rzekł do Niego: Dam Ci to
wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon. 10
Na to odrzekł mu Jezus: Idź precz, szatanie! Jest
bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz
oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz.

11 Wtedy opuścił Go diabeł, a oto aniołowie
przystąpili i usługiwali Mu.

Mt 5,13–16

Lekcja 20: s. 3, 4

13 Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci
swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie
przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez
ludzi. 14 Wy jesteście światłem świata. Nie może
się ukryć miasto położone na górze. 15 Nie zapala
się też światła i nie stawia pod korcem, ale na
świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w
domu. 16 Tak niech świeci wasze światło przed
ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i
chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

Mt 7,15–23

Lekcja 20: s. 10

15 Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy
przychodzą do was w owczej skórze, a wewnątrz
są drapieżnymi wilkami. 16 Poznacie ich po ich
owocach. Czy zbiera się winogrona z ciernia albo
z ostu figi? 17 Tak każde dobre drzewo wydaje
dobre owoce, a złe drzewo wydaje złe owoce. 18
Nie może dobre drzewo wydać złych owoców ani
złe drzewo wydać dobrych owoców. 19 Każde
drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie
wycięte i w ogień wrzucone.

20 A więc: poznacie ich po ich owocach. 21 Nie
każdy, który Mi mówi: Panie, Panie!, wejdzie do
królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę
mojego Ojca, który jest w niebie. 22 Wielu powie
Mi w owym dniu: Panie, Panie, czy nie
prorokowaliśmy mocą Twego imienia i nie
wyrzucaliśmy złych duchów mocą Twego imienia,
i nie czyniliśmy wielu cudów mocą Twego
imienia? 23 Wtedy oświadczę im: Nigdy was nie
znałem. Odejdźcie ode Mnie wy, którzy
dopuszczacie się nieprawości!

Mt 9,32–33

Lekcja 20: s. 10

32 Gdy ci wychodzili, oto przyprowadzono Mu
niemowę opętanego. 33 Po wyrzuceniu złego
ducha niemy odzyskał mowę, a tłumy pełne
podziwu wołały: Jeszcze się nigdy nic podobnego
nie pojawiło w Izraelu!

Mt 10,1

Lekcja 20: s. 11

1 Wtedy przywołał do siebie dwunastu swoich
uczniów i udzielił im władzy nad duchami
nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie
choroby i wszelkie słabości.

Mt 12,22.26–29.35–37

Lekcja 20: s. 2, 9, 10

22 Wówczas przyprowadzono Mu opętanego, który
był niewidomy i niemy. Uzdrowił go, tak że niemy
mógł mówić i widzieć.

26 Jeśli szatan wyrzuca szatana, to sam ze sobą
jest skłócony, jakże się więc ostoi jego królestwo?
27 I jeśli Ja przez Belzebuba wyrzucam złe duchy,
to przez kogo je wyrzucają wasi synowie? Dlatego
oni będą waszymi sędziami. 28 Lecz jeśli Ja mocą
Ducha Bożego wyrzucam złe duchy, to istotnie
przyszło do was królestwo Boże. 29 Albo jak może
ktoś wejść do domu mocarza, i sprzęt mu
zagrabić, jeśli mocarza wpierw nie zwiąże? I
dopiero wtedy dom Jego ograbi.

35 Dobry człowiek z dobrego skarbca wydobywa
dobre rzeczy, zły człowiek ze złego skarbca
wydobywa złe rzeczy. 36 A powiadam wam: Z
każdego bezużytecznego słowa, które
wypowiedzą ludzie, zdadzą sprawę w dzień sądu.
37 Bo na podstawie słów twoich będziesz
uniewinniony i na podstawie słów twoich będziesz
potępiony.

Mt 13,24–30.36–43

Lekcja 20: s. 9, 10

24 Inną przypowieść im przedłożył: Królestwo
niebieskie podobne jest do człowieka, który posiał
dobre nasienie na swej roli. 25 Lecz gdy ludzie
spali, przyszedł jego nieprzyjaciel, nasiał chwastu
między pszenicę i odszedł. 26 A gdy zboże wyrosło
i wypuściło kłosy, wtedy pojawił się i chwast. 27
Słudzy gospodarza przyszli i zapytali go: Panie,
czy nie posiałeś dobrego nasienia na swej roli?
Skąd więc wziął się na niej chwast? 28
Odpowiedział im: Nieprzyjazny człowiek to
sprawił. Rzekli mu słudzy: Chcesz więc, żebyśmy
poszli i zebrali go?

29 A on im odrzekł: Nie, byście zbierając chwast
nie wyrwali razem z nim i pszenicy. 30 Pozwólcie
obojgu róść aż do żniwa; a w czasie żniwa
powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw chwast i
powiążcie go w snopki na spalenie; pszenicę zaś
zwieźcie do mego spichlerza.

36 Wtedy odprawił tłumy i wrócił do domu. Tam
przystąpili do Niego uczniowie i prosili Go:
Wyjaśnij nam przypowieść o chwaście! 37 On
odpowiedział: Tym, który sieje dobre nasienie,
jest Syn Człowieczy. 38 Rolą jest świat, dobrym
nasieniem są synowie królestwa, chwastem zaś
synowie Złego. 39 Nieprzyjacielem, który posiał
chwast, jest diabeł; żniwem jest koniec świata, a
żeńcami są aniołowie. 40 Jak więc zbiera się

chwast i spala ogniem, tak będzie przy końcu świata.

41 Syn Człowieczy pośle aniołów swoich: ci zbiorą
z Jego królestwa wszystkie zgorszenia i tych,
którzy dopuszczają się nieprawości, 42 i wrzucą
ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i
zgrzytanie zębów. 43 Wtedy sprawiedliwi jaśnieć
będą jak słońce w królestwie Ojca swego. Kto ma
uszy, niechaj słucha!

Mt 15,19

Lekcja 20: s. 4

19 Z serca bowiem pochodzą złe myśli, zabójstwa,
cudzołóstwa, czyny nierządne, kradzieże,
fałszywe świadectwa, przekleństwa.

Mt 17,14–18

Lekcja 20: s. 10

14 Gdy przyszli do tłumu, podszedł do Niego
pewien człowiek i padając przed Nim na kolana, 15
prosił: Panie, zlituj się nad moim synem! Jest
epileptykiem i bardzo cierpi; bo często wpada w
ogień, a często w wodę. 16 Przyprowadziłem go do
Twoich uczniów, lecz nie mogli go uzdrowić. 17 Na
to Jezus odrzekł: O, plemię niewierne i
przewrotne! Jak długo jeszcze mam być z wami;
jak długo mam was cierpieć? Przyprowadźcie Mi
go tutaj! 18 Jezus rozkazał mu surowo, i zły duch
opuścił go. Od owej pory chłopiec odzyskał
zdrowie.

Mt 18,15–20

Lekcja 20: s. 7

15 Gdy brat twój zgrzeszy <przeciw tobie>, idź i
upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha,
pozyskasz swego brata. 16 Jeśli zaś nie usłucha,
weź z sobą jeszcze jednego albo dwóch, żeby na
słowie dwóch albo trzech świadków oparła się
cała sprawa. 17 Jeśli i tych nie usłucha, donieś
Kościołowi! A jeśli nawet Kościoła nie usłucha,
niech ci będzie jak poganin i celnik! 18 Zaprawdę,
powiadam wam: Wszystko, co zwiążecie na ziemi,
będzie związane w niebie, a co rozwiążecie na
ziemi, będzie rozwiązane w niebie. 19 Dalej,
zaprawdę, powiadam wam: Jeśli dwaj z was na
ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego
użyczy im mój Ojciec, który jest w niebie.

20 Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje,
tam jestem pośród nich.

Mt 24,4–5.11.23–24

Lekcja 20: s. 10

4 Na to Jezus im odpowiedział: Strzeżcie się, żeby
was kto nie zwiódł. 5 Wielu bowiem przyjdzie pod
moim imieniem i będą mówić: Ja jestem
Mesjaszem. I wielu w błąd wprowadzą.

11 Powstanie wielu fałszywych proroków i wielu w
błąd wprowadzą;

23 Wtedy jeśliby wam kto powiedział: Oto tu jest
Mesjasz albo: Tam, nie wierzcie! 24 Powstaną
bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i
działać będą wielkie znaki i cuda, by w błąd
wprowadzić, jeśli to możliwe, także wybranych.

Mt 25,41

Lekcja 20: s. 9, 10

41 Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie:
Idźcie precz ode Mnie, przeklęci, w ogień
wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom!

Mt 28,18

Lekcja 20: s. 10

18 Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi
słowami: Dana Mi jest wszelka władza w niebie i
na ziemi.

Ewangelia według św. Marka

Mk 3,22–27

Lekcja 20: s. 10

22 Natomiast uczeni w Piśmie, którzy przyszli z
Jerozolimy, mówili: Ma Belzebuba i przez władcę
złych duchów wyrzuca złe duchy. 23 Wtedy
przywołał ich do siebie i mówił im w
przypowieściach: Jak może szatan wyrzucać
szatana? 24 Jeśli jakieś królestwo wewnętrznie jest
skłócone, takie królestwo nie może się ostać. 25 I
jeśli dom wewnętrznie jest skłócony, to taki dom
nie będzie mógł się ostać. 26 Jeśli więc szatan
powstał przeciw sobie i wewnętrznie jest
skłócony, to nie może się ostać lecz koniec z nim.

27 Nie, nikt nie może wejść do domu mocarza i
sprzęt mu zagrabić, jeśli mocarza wpierw nie
zwiąże, i wtedy dom jego ograbi.

Mk 5,1–13

Lekcja 20: s. 10

1 Przybyli na drugą stronę jeziora do kraju
Gerazeńczyków. 2 Ledwie wysiadł z łodzi, zaraz
wybiegł Mu naprzeciw z grobów człowiek
opętany przez ducha nieczystego. 3 Mieszkał on
stale w grobach i nawet łańcuchem nie mógł go
już nikt związać. 4 Często bowiem wiązano go w
pęta i łańcuchy; ale łańcuchy kruszył, a pęta
rozrywał, i nikt nie zdołał go poskromić. 5 Wciąż
dniem i nocą krzyczał, tłukł się kamieniami w
grobach i po górach.

6 Skoro z daleka ujrzał Jezusa, przybiegł, oddał
Mu pokłon 7 i zawołał wniebogłosy: Czego chcesz
ode mnie, Jezusie, Synu Boga Najwyższego?
Zaklinam Cię na Boga, nie dręcz mnie! 8
Powiedział mu bowiem: Wyjdź, duchu nieczysty, z
tego człowieka. 9 I zapytał go: Jak ci na imię?
Odpowiedział Mu: Na imię mi "Legion", bo nas
jest wielu. 10 I prosił Go na wszystko, żeby ich nie
wyganiał z tej okolicy.

11 A pasła się tam na górze wielka trzoda świń. 12
Prosili Go więc: Poślij nas w świnie, żebyśmy w
nie wejść mogli. 13 I pozwolił im. Tak duchy
nieczyste wyszły i weszły w świnie. A trzoda około
dwutysięczna ruszyła pędem po urwistym zboczu
do jeziora. I potonęły w jeziorze.

Mk 7,20–23

Lekcja 20: s. 3, 4

20 I mówił dalej: Co wychodzi z człowieka, to czyni
go nieczystym. 21 Z wnętrza bowiem, z serca
ludzkiego pochodzą złe myśli, nierząd, kradzieże,
zabójstwa, 22 cudzołóstwa, chciwość,
przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zazdrość,
obelgi, pycha, głupota. 23 Całe to zło z wnętrza
pochodzi i czyni człowieka nieczystym.

Mk 9,17–27.38–40

Lekcja 20: s. 10, 11

17 Odpowiedział Mu jeden z tłumu: Nauczycielu,
przyprowadziłem do Ciebie mojego syna, który
ma ducha niemego. 18 Ten, gdziekolwiek go
chwyci, rzuca nim, a on wtedy się pieni, zgrzyta
zębami i drętwieje. Powiedziałem Twoim
uczniom, żeby go wyrzucili, ale nie mogli. 19 On
zaś rzekł do nich: O, plemię niewierne, dopóki
mam być z wami? Dopóki mam was cierpieć?
Przyprowadźcie go do Mnie! 20 I przywiedli go do
Niego. Na widok Jezusa duch zaraz począł
szarpać chłopca, tak że upadł na ziemię i tarzał
się z pianą na ustach. 21 Jezus zapytał ojca: Od jak
dawna to mu się zdarza? Ten zaś odrzekł: Od
dzieciństwa.

22 I często wrzucał go nawet w ogień i w wodę,
żeby go zgubić. Lecz jeśli możesz co, zlituj się nad
nami i pomóż nam! 23 Jezus mu odrzekł: Jeśli
możesz? Wszystko możliwe jest dla tego, kto
wierzy. 24 Natychmiast ojciec chłopca zawołał:
Wierzę, zaradź memu niedowiarstwu! 25 A Jezus
widząc, że tłum się zbiega, rozkazał surowo
duchowi nieczystemu: Duchu niemy i głuchy,
rozkazuję ci, wyjdź z niego i nie wchodź więcej w
niego. 26 A on krzyknął i wyszedł wśród
gwałtownych wstrząsów. Chłopiec zaś pozostawał
jak martwy, tak że wielu mówiło: On umarł.

27 Lecz Jezus ujął go za rękę i podniósł, a on wstał.

38 Wtedy Jan rzekł do Niego: Nauczycielu,
widzieliśmy kogoś, kto nie chodzi z nami, jak w
Twoje imię wyrzucał złe duchy, i zabranialiśmy
mu, bo nie chodził z nami. 39 Lecz Jezus odrzekł:
Nie zabraniajcie mu, bo nikt, kto czyni cuda w
imię moje, nie będzie mógł zaraz źle mówić o
Mnie. 40 Kto bowiem nie jest przeciwko nam, ten
jest z nami.

Mk 13,6.21–22

Lekcja 20: s. 10

6 Wielu przyjdzie pod moim imieniem i będą
mówić: Ja jestem. I wielu w błąd wprowadzą.

21 I wtedy jeśliby wam kto powiedział: Oto tu jest
Mesjasz, oto tam: nie wierzcie. 22 Powstaną
bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i
czynić będą znaki i cuda, żeby wprowadzić w
błąd, jeśli to możliwe, wybranych.

Mk 16,15–18

Lekcja 20: s. 11

15 I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoście
Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! 16 Kto uwierzy
i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie
uwierzy, będzie potępiony. 17 Tym zaś, którzy
uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: w imię moje
złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami
mówić będą; 18 węże brać będą do rąk, i jeśliby co
zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na
chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 4,1–13

Lekcja 20: s. 10

1 Pełen Ducha Świętego, powrócił Jezus znad
Jordanu i przebywał w Duchu [Świętym] na
pustyni 2 czterdzieści dni, gdzie był kuszony przez
diabła. Nic w owe dni nie jadł, a po ich upływie
odczuł głód. 3 Rzekł Mu wtedy diabeł: Jeśli jesteś
Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby
się stał chlebem. 4 Odpowiedział mu Jezus:
Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek.
5 Wówczas wyprowadził Go w górę, pokazał Mu w
jednej chwili wszystkie królestwa świata

6 i rzekł diabeł do Niego: Tobie dam potęgę i
wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są
poddane i mogę je odstąpić, komu chcę. 7 Jeśli
więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko
będzie Twoje. 8 Lecz Jezus mu odrzekł: Napisane
jest: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon
i Jemu samemu służyć będziesz. 9 Zaprowadził Go
też do Jerozolimy, postawił na narożniku świątyni
i rzekł do Niego: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć
się stąd w dół! 10 Jest bowiem napisane: Aniołom
swoim rozkaże o Tobie, żeby Cię strzegli,

11 i na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie
uraził swej nogi o kamień. 12 Lecz Jezus mu
odparł: Powiedziano: Nie będziesz wystawiał na
próbę Pana, Boga swego. 13 Gdy diabeł dokończył
całego kuszenia, odstąpił od Niego aż do czasu.

Łk 8,11–12

Lekcja 20: s. 9

11 Takie jest znaczenie przypowieści: Ziarnem jest
słowo Boże. 12 Tymi na drodze są ci, którzy
słuchają słowa; potem przychodzi diabeł i zabiera
słowo z ich serca, żeby nie uwierzyli i nie byli
zbawieni.

Łk 10,17–20

Lekcja 20: s. 10, 11

17 Wróciło siedemdziesięciu dwóch z radością
mówiąc: Panie, przez wzgląd na Twoje imię,
nawet złe duchy nam się poddają. 18 Wtedy rzekł
do nich: Widziałem szatana, spadającego z nieba
jak błyskawica. 19 Oto dałem wam władzę stąpania
po wężach i skorpionach, i po całej potędze
przeciwnika, a nic wam nie zaszkodzi. 20 Jednak
nie z tego się cieszcie, że duchy się wam poddają,
lecz cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w
niebie.

Łk 11,14.20

Lekcja 20: s. 10

14 Raz wyrzucał złego ducha [u tego], który był
niemy. A gdy zły duch wyszedł, niemy zaczął
mówić i tłumy były zdumione.

20 A jeśli Ja palcem Bożym wyrzucam złe duchy, to
istotnie przyszło już do was królestwo Boże.

Łk 22,31–32

Lekcja 20: s. 10

31 Szymonie, Szymonie, oto szatan domagał się,
żeby was przesiać jak pszenicę; 32 ale Ja prosiłem
za tobą, żeby nie ustała twoja wiara. Ty ze swej
strony utwierdzaj twoich braci.

Ewangelia według św. Jana

J 3,3.19–21

Lekcja 20: s. 3, 11

3 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Zaprawdę,
zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi
powtórnie, nie może ujrzeć królestwo Bożego.

19 A sąd polega na tym, że światło przyszło na
świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność
aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. 20 Każdy
bowiem, kto się dopuszcza nieprawości,
nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby
nie potępiono jego uczynków. 21 Kto spełnia
wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się
okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu.

J 8,34–36.44

Lekcja 20: s. 1, 3, 9

34 Odpowiedział im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę,
powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest
niewolnikiem grzechu. 35 A niewolnik nie
przebywa w domu na zawsze, lecz Syn przebywa
na zawsze. 36 Jeżeli więc Syn was wyzwoli,
wówczas będziecie rzeczywiście wolni.

44 Wy macie diabła za ojca i chcecie spełniać
pożądania waszego ojca. Od początku był on
zabójcą i w prawdzie nie wytrwał, bo prawdy w
nim nie ma. Kiedy mówi kłamstwo, od siebie
mówi, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa.

J 10,27–29

Lekcja 20: s. 11

27 Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je.
Idą one za Mną 28 i Ja daję im życie wieczne. Nie
zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej
ręki. 29 Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od
wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki
mego Ojca.

J 12,31

Lekcja 20: s. 9, 10

31 Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz
władca tego świata zostanie precz wyrzucony.

J 14,15.30

Lekcja 20: s. 3, 9

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać
moje przykazania.

30 Już nie będę z wami wiele mówił, nadchodzi
bowiem władca tego świata. Nie ma on jednak nic
swego we Mnie.

J 15,5

Lekcja 20: s. 11

5 Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami.
Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc
obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie
uczynić.

J 16,7–11

Lekcja 20: s. 9, 10

7 Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest
dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę,
Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę,
poślę Go do was. 8 On zaś, gdy przyjdzie,
przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o
sądzie. 9 O grzechu - bo nie wierzą we Mnie; 10 o
sprawiedliwości zaś - bo idę do Ojca i już Mnie
nie ujrzycie; 11 wreszcie o sądzie - bo władca tego
świata został osądzony.

J 17,15

Lekcja 20: s. 9

15 Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, ale byś
ich ustrzegł od złego.

Dzieje Apostolskie

Dz 5,3.12–16

Lekcja 20: s. 10, 11

3 Ananiaszu - powiedział Piotr - dlaczego szatan
zawładnął twym sercem, że skłamałeś Duchowi
Świętemu i odłożyłeś sobie część zapłaty za
ziemię?

12 Wiele znaków i cudów działo się przez ręce
Apostołów wśród ludu. Trzymali się wszyscy
razem w krużganku Salomona. 13 A z obcych nikt
nie miał odwagi dołączyć się do nich, lud zaś ich
wychwalał. 14 Coraz bardziej też rosła liczba
mężczyzn i kobiet, przyjmujących wiarę w Pana. 15
Wynoszono też chorych na ulicę i kładziono na
łożach i noszach, aby choć cień przechodzącego
Piotra padł na któregoś z nich. 16 Także z miast
sąsiednich zbiegało się mnóstwo ludu do
Jerozolimy, znosząc chorych i dręczonych przez
duchy nieczyste, a wszyscy doznawali
uzdrowienia.

Dz 8,4–8

Lekcja 20: s. 11

4 Ci, którzy się rozproszyli, głosili w drodze słowo.
5 Filip przybył do miasta Samarii i głosił im
Chrystusa. 6 Tłumy słuchały z uwagą i skupieniem
słów Filipa, ponieważ widziały znaki, które czynił.
7 Z wielu bowiem opętanych wychodziły z
donośnym krzykiem duchy nieczyste, wielu też
sparaliżowanych i chromych zostało
uzdrowionych. 8 Wielka radość zapanowała w tym
mieście.

Dz 16,16–18

Lekcja 20: s. 11

16 Kiedyśmy szli na miejsce modlitwy, zabiegła
nam drogę jakaś niewolnica, opętana przez
ducha, który wróżył. Przynosiła ona duży dochód
swym panom. 17 Ona to, biegnąc za Pawłem i za
nami wołała: Ci ludzie są sługami Boga
Najwyższego, oni wam głoszą drogę zbawienia. 18
Czyniła to przez wiele dni, aż Paweł mając dość
tego, odwrócił się i powiedział do ducha:
Rozkazuję ci w imię Jezusa Chrystusa, abyś z niej
wyszedł. I w tejże chwili wyszedł.

Dz 19,18–20

Lekcja 20: s. 11

18 Przychodziło też wielu wierzących, wyznając i
ujawniając swoje uczynki. 19 I wielu też z tych, co
uprawiali magię, poznosiło księgi i paliło je wobec
wszystkich. Wartość ich obliczono na pięćdziesiąt
tysięcy denarów w srebrze. 20 Tak potężnie rosło i
umacniało się słowo Pańskie.

Dz 26,14–18

Lekcja 20: s. 11

14 Kiedyśmy wszyscy upadli na ziemię, usłyszałem
głos, który mówił do mnie po hebrajsku: Szawle,
Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz? Trudno ci
wierzgać przeciwko ościeniowi. 15 Kto jesteś,
Panie? - zapytałem. A Pan odpowiedział: Ja jestem
Jezus, którego ty prześladujesz. 16 Ale podnieś się
i stań na nogi, bo ukazałem się tobie po to, aby
ustanowić cię sługą i świadkiem tego, co
zobaczyłeś, i tego, co ci objawię. 17 Obronię cię
przed ludem i przed poganami, do których cię
posyłam, 18 abyś otworzył im oczy i odwrócił od
ciemności do światła, od władzy szatana do Boga.
Aby przez wiarę we Mnie otrzymali odpuszczenie
grzechów i dziedzictwo ze świętymi.

List do Rzymian

Rz 2,1–11

Lekcja 20: s. 2

1 Przeto nie możesz wymówić się od winy,
człowiecze, kimkolwiek jesteś, gdy zabierasz się
do sądzenia. W jakiej bowiem sprawie sądzisz
drugiego, [w tej] sam na siebie wydajesz wyrok,
bo ty czynisz to samo, co osądzasz. 2 Wiemy zaś,
że sąd Boży według prawdy dosięga tych, którzy
się dopuszczają takich czynów. 3 Czy myślisz,
człowiecze, co osądzasz tych, którzy się
dopuszczają takich czynów, a sam czynisz to
samo, że ty unikniesz potępienia Bożego? 4 A
może gardzisz bogactwem dobroci, cierpliwości i
wielkoduszności Jego, nie chcąc wiedzieć, że
dobroć Boża chce cię przywieść do nawrócenia? 5
Oto przez swoją zatwardziałość i serce nieskłonne
do nawrócenia skarbisz sobie gniew na dzień
gniewu i objawienia się sprawiedliwego sądu
Boga,

6 który odda każdemu według uczynków jego: 7
tym, którzy przez wytrwałość w dobrych
uczynkach szukają chwały, czci i nieśmiertelności
- życie wieczne; 8 tym zaś, którzy są przekorni, za
prawdą pójść nie chcą, a oddają się nieprawości -
gniew i oburzenie. 9 Ucisk i utrapienie spadnie na
każdego człowieka, który dopuszcza się zła,
najpierw na Żyda, a potem na Greka. 10 Chwała
zaś, cześć i pokój spotka każdego, kto czyni
dobrze - najpierw Żyda, a potem Greka.

11 Albowiem u Boga nie ma względu na osobę.

Rz 6,1–22

Lekcja 20: s. 1, 2, 3, 4, 8, 9, 11, 12, 13

1 Cóż więc powiemy? Czyż mamy trwać w
grzechu, aby łaska bardziej się wzmogła? żadną
miarą! 2 Jeżeli umarliśmy dla grzechu, jakże
możemy żyć w nim nadal? 3 Czyż nie wiadomo
wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest
zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy
zanurzeni w Jego śmierć? 4 Zatem przez chrzest
zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim
pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe
życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki
chwale Ojca. 5 Jeżeli bowiem przez śmierć,
podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim
złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim
złączeni w jedno przez podobne
zmartwychwstanie.

6 To wiedzcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała
dawny nasz człowiek został razem z Nim
ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w
niewoli grzechu. 7 Kto bowiem umarł, stał się
wolny od grzechu. 8 Otóż, jeżeli umarliśmy razem
z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć
będziemy, 9 wiedząc, że Chrystus powstawszy z
martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim
nie ma już władzy. 10 Bo to, że umarł, umarł dla
grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga.

11 Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu,
żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie. 12
Niechże więc grzech nie króluje w waszym
śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie też członków
waszych jako broń nieprawości na służbę
grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako
ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki
wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na
służbę Bogu. 14 Albowiem grzech nie powinien
nad wami panować, skoro nie jesteście poddani
Prawu, lecz łasce. 15 Jaki stąd wniosek? Czy mamy
dalej grzeszyć dlatego, że nie jesteśmy już
poddani Prawu, lecz łasce? żadną miarą!

16 Czyż nie wiecie, że jeśli oddajecie samych siebie
jako niewolników pod posłuszeństwo, jesteście
niewolnikami tego, komu dajecie posłuch: bądź
[niewolnikami] grzechu, [co wiedzie] do śmierci,
bądź posłuszeństwa, [co wiedzie] do
sprawiedliwości? 17 Dzięki jednak niech będą
Bogu za to, że gdy byliście niewolnikami grzechu,
daliście z serca posłuch nakazom tej nauki, której

was oddano [18] a uwolnieni od grzechu oddaliście się w niewolę sprawiedliwości. [19] Ze względu na przyrodzoną waszą słabość posługuję się porównaniem wziętym z ludzkich stosunków: jak oddawaliście członki wasze na służbę nieczystości i nieprawości, pogrążając się w nieprawość, tak teraz wydajcie członki wasze na służbę sprawiedliwości, dla uświęcenia. [20] Kiedy bowiem byliście niewolnikami grzechu, byliście wolni od służby sprawiedliwości.

[21] Jakiż jednak pożytek mieliście wówczas z tych czynów, których się teraz wstydzicie? Przecież końcem ich jest śmierć [22] Teraz zaś, po wyzwoleniu z grzechu i oddaniu się na służbę Bogu, jako owoc zbieracie uświęcenie. A końcem tego - życie wieczne.

Rz 8,2.8–18.28–29.31–39

Lekcja 20: s. 1, 2, 3, 11, 12, 13

[2] Albowiem prawo Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, wyzwoliło cię spod prawa grzechu i śmierci.

[8] A ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą. [9] Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. [10] Jeżeli natomiast Chrystus w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci ze względu na [skutki] grzechu duch jednak posiada życie na skutek usprawiedliwienia. [11] A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa <Jezusa> z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha. [12] Jesteśmy więc, bracia, dłużnikami, ale nie ciała, byśmy żyć mieli według ciała.

[13] Bo jeżeli będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć. Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać będziecie popędy ciała - będziecie żyli. [14] Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. [15] Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: Abba, Ojcze! [16] Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. [17] Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie mieć udział w chwale.

[18] Sądzę bowiem, że cierpień teraźniejszych nie można stawiać na równi z chwałą, która ma się w nas objawić.

[28] Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru. [29] Albowiem tych, których od wieków poznał, tych też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby On był pierworodnym między wielu braćmi.

[31] Cóż więc na to powiemy? Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? [32] On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby wraz z Nim i wszystkiego nam nie darować? [33] Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? [34] Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł [za nas] śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami? [35] Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?

[36] Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź. [37] Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. [38] I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, [39] ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiekolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Rz 12,9

Lekcja 20: s. 3

[9] Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt do złego, podążajcie za dobrem.

Rz 14,7–8.12–13.19

Lekcja 20: s. 3, 4

[7] Nikt zaś z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie: [8] jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc i w śmierci należymy do Pana.

[12] Tak więc każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. [13] Przestańmy więc wyrokować jedni o drugich. A raczej to zawyrokujcie, by nie dawać bratu sposobności do upadku lub zgorszenia.

19 Starajmy się więc o to, co służy sprawie pokoju i wzajemnemu zbudowaniu.

Rz 15,2

Lekcja 20: s. 3, 4

2 Niech każdy z nas stara się o to, co dla bliźniego dogodne - dla jego dobra, dla zbudowania.

Rz 16,17–18

Lekcja 20: s. 3

17 Proszę was jeszcze, bracia, strzeżcie się tych, którzy wzniecają spory i zgorszenia przeciw nauce, którą otrzymaliście. Strońcie od nich. 18 Tacy bowiem ludzie nie Chrystusowi służą, ale własnemu brzuchowi, a pięknymi i pochlebnymi słowami uwodzą serca prostaczków.

1 List do Koryntian

1 Kor 2,14

Lekcja 20: s. 3, 7

14 Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego, co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem można to rozsądzić.

1 Kor 3,8

Lekcja 20: s. 2

8 Ten, który sieje, i ten, który podlewa, stanowią jedno; każdy według własnego trudu otrzyma należną mu zapłatę.

1 Kor 5,3–5.9–11

Lekcja 20: s. 7

3 Ja zaś nieobecny wprawdzie ciałem, ale obecny duchem, już potępiłem, tak jakby był wśród was, sprawcę owego przestępstwa. 4 Przeto wy, zebrawszy się razem w imię Pana naszego Jezusa, w łączności z duchem moim i z mocą Pana naszego Jezusa, 5 wydajcie takiego szatanowi na zatracenie ciała, lecz ku ratunkowi jego ducha w dzień Pana Jezusa.

9 Napisałem wam w liście, żebyście nie obcowali z rozpustnikami. 10 Nie chodzi o rozpustników tego świata w ogóle ani o chciwców i zdzierców lub bałwochwalców; musielibyście bowiem całkowicie opuścić ten świat. 11 Dlatego pisałem wam wówczas, byście nie przestawali z takim, który nazywając się bratem, w rzeczywistości jest rozpustnikiem, chciwcem, bałwochwalcą, oszczercą, pijakiem lub zdziercą. Z takim nawet nie siadajcie wspólnie do posiłku.

1 Kor 6,9–20

Lekcja 20: s. 2, 3, 4, 7

9 Czyż nie wiecie, że niesprawiedliwi nie posiądą królestwa Bożego? Nie łudźcie się! Ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani rozwięźli, ani mężczyźni współżyjący z sobą, 10 ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani zdziercy nie odziedziczą królestwa Bożego. 11 A takimi byli niektórzy z was. Lecz zostaliście obmyci, uświęceni i usprawiedliwieni w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa i przez Ducha Boga naszego. 12 Wszystko mi wolno, ale nie wszystko przynosi korzyść. Wszystko mi wolno, ale ja niczemu nie oddam się w niewolę. 13 Pokarm dla żołądka, a żołądek dla pokarmu. Bóg zaś unicestwi jedno i drugie. Ale ciało nie jest dla rozpusty, lecz dla Pana, a Pan dla ciała.

14 Bóg zaś i Pana wskrzesił i nas również swą mocą wskrzesi z martwych. 15 Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusa? Czyż wziąwszy członki Chrystusa będę je czynił członkami nierządnicy? Przenigdy! 16 Albo czyż nie wiecie, że ten, kto łączy się z nierządnicą, stanowi z nią jedno ciało? Będą bowiem - jak jest powiedziane - dwoje jednym ciałem. 17 Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem. 18 Strzeżcie się rozpusty; wszelki grzech popełniony przez człowieka jest na zewnątrz ciała; kto zaś grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału grzeszy.

19 Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? 20 Za /wielką/ bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

1 Kor 7,5

Lekcja 20: s. 10, 11

5 Nie unikajcie jedno drugiego, chyba że na pewien czas, za obopólną zgodą, by oddać się modlitwie; potem znów wróćcie do siebie, aby - wskutek niewstrzemięźliwości waszej - nie kusił was szatan.

1 Kor 10,13–14.19–21.23–24.31

Lekcja 20: s. 2, 4, 10, 11

13 Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść, lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać. 14 Dlatego też, najmilsi moi, strzeżcie się bałwochwalstwa!

19 Lecz po cóż to mówię? Czy może jest czymś ofiara złożona bożkom? Albo czy sam bożek jest czymś? 20 Ależ właśnie to, co ofiarują poganie, demonom składają w ofierze, a nie Bogu. Nie chciałbym, byście mieli coś wspólnego z demonami. 21 Nie możecie pić z kielicha Pana i z kielicha demonów; nie możecie zasiadać przy stole Pana i przy stole demonów.

23 Wszystko wolno, ale nie wszystko przynosi korzyść. Wszystko wolno, ale nie wszystko buduje. 24 Niech nikt nie szuka własnego dobra, lecz dobra bliźniego!

31 Przeto czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie

1 Kor 11,28–30

Lekcja 20: s. 7

28 Niech przeto człowiek baczy na siebie samego, spożywając ten chleb i pijąc z tego kielicha. 29 Kto bowiem spożywa i pije nie zważając na Ciało [Pańskie], wyrok sobie spożywa i pije. 30 Dlatego to właśnie wielu wśród was słabych i chorych i wielu też umarło.

1 Kor 12,7

Lekcja 20: s. 2

7 Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra.

1 Kor 15,33

Lekcja 20: s. 3, 11

33 Nie łudźcie się! Wskutek złych rozmów psują się dobre obyczaje

2 List do Koryntian

2 Kor 2,10–11

Lekcja 20: s. 7, 11

10 Komu zaś cokolwiek wybaczyliście, ja też /mu wybaczam/. Co bowiem wybaczyłem, o ile coś wybaczyłem, uczyniłem to dla was wobec Chrystusa, 11 ażeby nie uwiódł nas szatan, którego knowania dobrze są nam znane.

2 Kor 4,4

Lekcja 20: s. 9, 10

4 dla niewiernych, których umysły zaślepił bóg tego świata, aby nie olśnił ich blask Ewnagelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga.

2 Kor 5,9–10.15.17

Lekcja 20: s. 2, 3, 4, 6

9 Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy. 10 Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub dobre.

15 A właśnie za wszystkich umarł /Chrystus/ po to, aby ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

17 Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe.

2 Kor 6,14–18

Lekcja 20: s. 3, 11

14 Nie wprzęgajcie się z niewierzącymi w jedno jarzmo. Cóż bowiem na wspólnego sprawiedliwość z niesprawiedliwością? Albo cóż ma wspólnego światło z ciemnością? 15 Albo jakaż jest wspólnota Chrystusa z Beliarem lub wierzącego z niewiernym? 16 Co wreszcie łączy świątynię Boga z bożkami? Bo my jesteśmy świątynią Boga żywego - według tego, co mówi Bóg: Zamieszkam z nimi i będę chodził wśród nich, i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. 17 Przeto wyjdźcie spośród nich i odłączcie się od nich, mówi Pan, i nie tykajcie tego, co nieczyste, a Ja was przyjmę 18 i będę wam Ojcem, a wy będziecie moimi synami i córkami - mówi Pan wszechmogący.

2 Kor 10,5

Lekcja 20: s. 4, 7

5 i wszelką wyniosłość przeciwną poznaniu Boga i wszelki umysł poddajemy w posłuszeństwo Chrystusowi

2 Kor 11,3.13–15

Lekcja 20: s. 9, 10

3 Obawiam się jednak, ażeby nie były odwiedzione umysły wasze od prostoty i czystości wobec Chrystusa w taki sposób, jak w swojej chytrości wąż uwiódł Ewę.

13 Ci fałszywi apostołowie to podstępni działacze, udający apostołów Chrystusa. 14 I nic dziwnego. Sam bowiem szatan podaje się za anioła światłości. 15 Nic przeto wielkiego, że i jego słudzy podszywają się pod sprawiedliwość. Ale skończą według swoich uczynków.

2 Kor 12,7–10

Lekcja 20: s. 11

7 Aby zaś nie wynosił mnie zbytnio ogrom
objawień, dany mi został oścień dla ciała,
wysłannik szatana, aby mnie policzkował - żebym
się nie unosił pychą. 8 Dlatego trzykrotnie
prosiłem Pana, aby odszedł ode mnie, 9 lecz /Pan/
mi powiedział: Wystarczy ci mojej łaski. Moc
bowiem w słabości się doskonali. Najchętniej
więc będę się chlubił z moich słabości, aby
zamieszkała we mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego
mam upodobanie w moich słabościach, w
obelgach, w niedostatkach, w prześladowaniach,
w uciskach z powodu Chrystusa. Albowiem
ilekroć niedomagam, tylekroć jestem mocny.

List do Galatów

Ga 2,20

Lekcja 20: s. 4

20 Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie
Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele,
jednak obecne życie moje jest życiem wiary w
Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 5,16–24

Lekcja 20: s. 1, 3, 4, 8

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie. 18 Jeśli jednak
pozwolicie się prowadzić duchowi, nie znajdziecie
się w niewoli Prawa. 19 Jest zaś rzeczą wiadomą,
jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd,
nieczystość, wyuzdanie, 20 uprawianie
bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść,
wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami,
niezgoda, rozłamy,

21 zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co
do nich zapowiadam wam, jak to już
zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy
dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą. 22
Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój,
cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, 23
łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnotom/
nie ma Prawa. 24 A ci, którzy należą do Chrystusa
Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego
namiętnościami i pożądaniami.

List do Efezjan

Ef 1,19–23

Lekcja 20: s. 10

19 i czym przemożny ogrom Jego mocy względem
nas wierzących - na podstawie działania Jego
potęgi i siły. 20 Wykazał On je, gdy wskrzesił Go z
martwych i posadził po swojej prawicy na
wyżynach niebieskich, 21 ponad wszelką
Zwierzchnością i Władzą, i Mocą, i Panowaniem, i
ponad wszelkim innym imieniem wzywanym nie
tylko w tym wieku, ale i w przyszłym. 22 I wszystko
poddał pod Jego stopy, a Jego samego ustanowił
nade wszystko Głową dla Kościoła, 23 który jest
Jego Ciałem, Pełnią Tego, który napełnia
wszystko wszelkimi sposobami.

Ef 2,1–10

Lekcja 20: s. 2, 9

1 I wy byliście umarłymi na skutek waszych
występków i grzechów, 2 w których żyliście
niegdyś według doczesnego sposobu tego świata,
według sposobu Władcy mocarstwa powietrza, to
jest ducha, który działa teraz w synach buntu. 3
Pośród nich także my wszyscy niegdyś
postępowaliśmy według żądz naszego ciała,
spełniając zachcianki ciała i myśli zdrożnych. I
byliśmy potomstwem z natury zasługującym na
gniew, jak i wszyscy inni. 4 A Bóg, będąc bogaty w
miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas
umiłował, 5 i to nas, umarłych na skutek
występków, razem z Chrystusem przywrócił do
życia. Łaską bowiem jesteście zbawieni.

6 Razem też wskrzesił i razem posadził na
wyżynach niebieskich - w Chrystusie Jezusie, 7
aby w nadchodzących wiekach przemożne
bogactwo Jego łaski wykazać na przykładzie
dobroci względem nas, w Chrystusie Jezusie. 8
Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A
to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga: 9
nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił. 10
Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w
Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg
z góry przygotował, abyśmy je pełnili.

Ef 4,1–3.26–27.31–32

Lekcja 20: s. 3, 4, 7

1 A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu,
abyście postępowali w sposób godny powołania,
jakim zostaliście wezwani, 2 z całą pokorą i
cichością, z cierpliwością, znosząc siebie
nawzajem w miłości. 3 Usiłujcie zachować jedność
Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

[26] Gniewajcie się, a nie grzeszcie: niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce! [27] Ani nie dawajcie miejsca diabłu!

[31] Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie - wraz z wszelką złością. [32] Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,8–18

Lekcja 20: s. 3, 11, 12, 13

[8] Niegdyś bowiem byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości! [9] Owocem bowiem światłości jest wszelka prawość i sprawiedliwość, i prawda. [10] Badajcie, co jest miłe Panu. [11] I nie miejcie udziału w bezowocnych czynach ciemności, a raczej piętnując, nawracajcie [tamtych]! [12] O tym bowiem, co u nich się dzieje po kryjomu, wstyd nawet mówić.

[13] Natomiast wszystkie te rzeczy piętnowane stają się jawne dzięki światłu, bo wszystko, co staje się jawne, jest światłem. [14] Dlatego się mówi: Zbudź się, o śpiący, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus. [15] Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy. [16] Wyzyskujcie chwilę sposobną, bo dni są złe. [17] Nie bądźcie przeto nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą Pana.

[18] A nie upijajcie się winem, bo to jest [przyczyną] rozwiązłości, ale napełniajcie się Duchem,

Ef 6,10–18

Lekcja 20: s. 9, 10, 11, 12, 13

[10] W końcu bądźcie mocni w Panu - siłą Jego potęgi. [11] Obleczcie pełną zbroję Bożą, byście mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła. [12] Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, lecz przeciw Zwierzchnościom, przeciw Władzom, przeciw rządcom świata tych ciemności, przeciw pierwiastkom duchowym zła na wyżynach niebieskich. [13] Dlatego weźcie na siebie pełną zbroję Bożą, abyście w dzień zły zdołali się przeciwstawić i ostać, zwalczywszy wszystko. [14] Stańcie więc [do walki] przepasawszy biodra wasze prawdą i oblókłszy pancerz, którym jest sprawiedliwość,

[15] a obuwszy nogi w gotowość [głoszenia] dobrej nowiny o pokoju. [16] W każdym położeniu bierzcie wiarę jako tarczę, dzięki której zdołacie zgasić wszystkie rozżarzone pociski Złego. [17] Weźcie też hełm zbawienia i miecz Ducha, to jest słowo Boże - [18] wśród wszelakiej modlitwy i błagania. Przy każdej sposobności módlcie się w Duchu! Nad tym właśnie czuwajcie z całą usilnością i proście za wszystkich świętych

List do Filipian

Flp 1,6

Lekcja 20: s. 2

[6] Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa.

Flp 2,13

Lekcja 20: s. 2

[13] Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą.

Flp 4,8

Lekcja 20: s. 11

[8] W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebnym - to miejcie na myśli!

List do Kolosan

Kol 1,10.13–17

Lekcja 20: s. 4, 10

[10] abyście już postępowali w sposób godny Pana, w pełni Mu się podobając, wydając owoce wszelkich dobrych czynów i rosnąc przez głębsze poznanie Boga.

[13] On uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, [14] w którym mamy odkupienie - odpuszczenie grzechów. [15] On jest obrazem Boga niewidzialnego - Pierworodnym wobec każdego stworzenia, [16] bo w Nim zostało wszystko stworzone: i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i niewidzialne, czy Trony, czy Panowania, czy Zwierzchności, czy Władze. Wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone. [17] On jest przed wszystkim i wszystko w Nim ma istnienie.

Kol 2,9–10.13–15

Lekcja 20: s. 10, 11

[9] W Nim bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na sposób ciała, [10] bo zostaliście napełnieni w Nim, który jest Głową wszelkiej Zwierzchności i Władzy.

[13] I was, umarłych na skutek występków i nieobrzezania waszego /grzesznego/ ciała, razem

z Nim przywrócił do życia. Darował nam wszystkie występki, [14] skreślił zapis dłużny obciążający nas nakazami. To właśnie, co było naszym przeciwnikiem, usunął z drogi, przygwoździwszy do krzyża. [15] Po rozbrojeniu Zwierzchności i Władz, jawnie wystawił /je/ na widowisko, powiódłszy je dzięki Niemu w triumfie.

Kol 3,1–11.23–25

Lekcja 20: s. 2, 3, 4, 7, 11

[1] Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. [2] Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. [3] Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. [4] Gdy się ukaże Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się w chwale. [5] Zadajcie więc śmierć temu, co jest przyziemne w /waszych/ członkach: rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem.

[6] Z powodu nich nadchodzi gniew Boży na synów buntu. [7] I wy niegdyś tak postępowaliście, kiedyście w tym żyli. [8] A teraz i wy odrzućcie to wszystko: gniew, zapalczywość, złość, znieważanie, haniebną mowę od ust waszych! [9] Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, [10] a przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku głębszemu poznaniu /Boga/, według obrazu Tego, który go stworzył.

[11] A tu już nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika, wolnego, lecz wszystkim we wszystkich /jest/ Chrystus.

[23] Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, świadomi, [24] że od Pana otrzymacie dziedzictwo /wiekuiste/ jako zapłatę. Służycie Chrystusowi jako Panu! [25] Kto bowiem popełnia bezprawie, poniesie skutki popełnionego bezprawia; a /u Niego/ nie ma względu na osoby.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,18

Lekcja 20: s. 10

[18] Dlatego chcieliśmy przybyć do was, zwłaszcza ja, Paweł, jeden raz i drugi, ale przeszkodził nam szatan.

1 Tes 3,5

Lekcja 20: s. 9, 10, 11

[5] Dlatego nie mogąc tego dłużej znosić, posłałem [go], aby zbadał wiarę waszą, czy przypadkiem nie zwiódł was kusiciel i czy trud nasz nie okazał się daremny.

1 Tes 4,1–8

Lekcja 20: s. 3

[1] A na koniec, bracia, prosimy i zaklinamy was w Panu Jezusie: według tego, coście od nas przejęli w sprawie sposobu postępowania i podobania się Bogu - jak już postępujecie - stawajcie się coraz doskonalszymi! [2] Wiecie przecież, jakie nakazy daliśmy wam przez Pana Jezusa. [3] Albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie: powstrzymywanie się od rozpusty, [4] aby każdy umiał utrzymywać ciało własne w świętości i we czci, [5] a nie w pożądliwej namiętności, jak to czynią nie znający Boga poganie.

[6] Niech nikt w tej sprawie nie wykracza i nie oszukuje brata swego, albowiem, jak wam to przedtem powiedzieliśmy, zapewniając uroczyście: Bóg jest mścicielem tego wszystkiego. [7] Nie powołał nas Bóg do nieczystości, ale do świętości. [8] A więc kto [to] odrzuca, nie człowieka odrzuca, lecz Boga, który przecież daje wam swego Ducha Świętego.

1 Tes 5,22

Lekcja 20: s. 3

[22] Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła.

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 2,1–12

Lekcja 20: s. 10

[1] W sprawie przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa i naszego zgromadzenia się wokół Niego, prosimy was, bracia, [2] abyście się nie dali zbyt łatwo zachwiać w waszym rozumieniu ani zastraszyć bądź przez ducha, bądź przez mowę, bądź przez list, rzekomo od nas pochodzący, jakoby już nastawał dzień Pański. [3] Niech was w żaden sposób nikt nie zwodzi, bo [dzień ten nie nadejdzie], dopóki nie przyjdzie najpierw odstępstwo i nie objawi się człowiek grzechu, syn zatracenia, [4] który się sprzeciwia i wynosi ponad wszystko, co nazywa się Bogiem lub tym, co odbiera cześć, tak że zasiądzie w świątyni Boga dowodząc, że sam jest Bogiem. [5] Czy nie pamiętacie, jak mówiłem wam o tym, gdy wśród was przebywałem?

6 Wiecie, co go teraz powstrzymuje, aby objawił
się w swoim czasie. 7 Albowiem już działa
tajemnica bezbożności. Niech tylko ten, co teraz
powstrzymuje, ustąpi miejsca, 8 wówczas ukaże
się Niegodziwiec, którego Pan Jezus zgładzi
tchnieniem swoich ust i wniwecz obróci [samym]
objawieniem swego przyjścia. 9 Pojawieniu się
jego towarzyszyć będzie działanie szatana, z całą
mocą, wśród znaków i fałszywych cudów, 10
[działanie] z wszelkim zwodzeniem ku
nieprawości tych, którzy giną, ponieważ nie
przyjęli miłości prawdy, aby dostąpić zbawienia.

11 Dlatego Bóg dopuszcza działanie na nich
oszustwa, tak iż uwierzą kłamstwu, 12 aby byli
osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie,
ale upodobali sobie nieprawość.

2 Tes 3,11–15

Lekcja 20: s. 7

11 Słyszymy bowiem, że niektórzy wśród was
postępują wbrew porządkowi: wcale nie pracują,
lecz zajmują się rzeczami niepotrzebnymi. 12 Tym
przeto nakazujemy i napominamy ich w Panu
Jezusie Chrystusie, aby pracując ze spokojem,
własny chleb jedli. 13 Wy zaś, bracia, nie
zniechęcajcie się w czynieniu dobrze! 14 Jeżeli
ktoś nie posłucha słów naszego listu, tego sobie
zaznaczcie i nie obcujcie z nim, aby się
zawstydził. 15 A nie uważajcie go za nieprzyjaciela,
lecz jak brata go napominajcie!

1 List do Tymoteusza

1 Tm 4,1

Lekcja 20: s. 10, 11

1 Duch zaś otwarcie mówi, że w czasach ostatnich
niektórzy odpadną od wiary, skłaniając się ku
duchom zwodniczym i ku naukom demonów.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,22.24–26

Lekcja 20: s. 2, 3, 9

22 Uciekaj zaś przed młodzieńczymi pożądaniami,
a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój
- wraz z tymi, którzy wzywają Pana czystym
sercem.

24 A sługa Pana nie powinien się wdawać w
kłótnie, ale /ma/ być łagodnym względem
wszystkich, skorym do nauczania,
zrównoważonym. 25 Powinien z łagodnością
pouczać wrogo usposobionych, bo może Bóg da
im kiedyś nawrócenie do poznania prawdy 26 i
może oprzytomnieją i wyrwą się z sideł diabła,
żywcem schwytani przez niego, zdani na wolę
tamtego.

2 Tm 3,13.16–17

Lekcja 20: s. 2, 3, 4, 6, 11, 12, 13

13 Tymczasem ludzie źli i zwodziciele będą się
dalej posuwać ku temu, co gorsze, błądząc i
/innych/ w błąd wprowadzając.

16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i
pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do
poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17
aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony
do każdego dobrego czynu.

2 Tm 4,18

Lekcja 20: s. 2

18 Wyrwie mię Pan od wszelkiego złego czynu i
wybawi mię, przyjmując do swego królestwa
niebieskiego; Jemu chwała na wieki wieków!
Amen.

List do Hebrajczyków

Hbr 2,14–15

Lekcja 20: s. 9, 11, 12, 13

14 Ponieważ zaś dzieci uczestniczą we krwi i ciele,
dlatego i On także bez żadnej różnicy stał się ich
uczestnikiem, aby przez śmierć pokonać tego,
który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła,
15 i aby uwolnić tych wszystkich, którzy całe życie
przez bojaźń śmierci podlegli byli niewoli.

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 20: s. 6

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i
ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny,
przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i
myśli serca.

15 Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który
by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz
doświadczonego we wszystkim na nasze
podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. 16 Przybliżmy
się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy
otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla
/uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

Hbr 5,14

Lekcja 20: s. 3, 7

14 Przeciwnie, stały pokarm jest właściwy dla
dorosłych, którzy przez ćwiczenie mają władze
umysłu udoskonalone do rozróżniania dobra i zła.

Hbr 10,26–27

Lekcja 20: s. 2

26 Jeśli bowiem dobrowolnie grzeszymy po
otrzymaniu pełnego poznania prawdy, to już nie
ma dla nas ofiary przebłagalnej za grzechy, 27 ale
jedynie jakieś przerażające oczekiwanie sądu i
żar ognia, który ma trawić przeciwników.

Hbr 12,5–11.14

Lekcja 20: s. 3, 7

5 a zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się
zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie
lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy
On cię doświadcza. 6 Bo kogo miłuje Pan, tego
karze, chłoszcze zaś każdego, którego za syna
przyjmuje. 7 Trwajcież w karności! Bóg obchodzi
się z wami jak z dziećmi. Jakiż to bowiem syn,
którego by ojciec nie karcił? 8 Jeśli jesteście bez
karania, którego uczestnikami stali się wszyscy,
nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi. 9
Zresztą, jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych
według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie
bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć
będziemy?

10 Tamci karcili nas według swej woli na czas
znikomych dni. Ten zaś czyni to dla naszego
dobra, aby nas uczynić uczestnikami swojej
świętości. 11 Wszelkie karcenie na razie nie
wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak
przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon
sprawiedliwości.

14 Starajcie się o pokój ze wszystkimi i o
uświęcenie, bez którego nikt nie zobaczy Pana.

Hbr 13,20–21

Lekcja 20: s. 3

20 Bóg zaś pokoju, który na mocy krwi przymierza
wiecznego wywiódł spomiędzy zmarłych
Wielkiego Pasterza owiec, Pana naszego Jezusa, 21
niech was uzdolni do wszelkiego dobra, byście
czynili Jego wolę, sprawując w was, co miłe jest w
oczach Jego, przez Jezusa Chrystusa, któremu
chwała na wieki wieków! Amen.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,14–15.21–25

Lekcja 20: s. 3, 7, 8

14 To własna pożądliwość wystawia każdego na
pokusę i nęci.. 15 Następnie pożądliwość, gdy
pocznie, rodzi grzech, a skoro grzech dojrzeje,
przynosi śmierć.

21 Odrzućcie przeto wszystko, co nieczyste, oraz
cały bezmiar zła, a przyjmijcie w duchu
łagodności zaszczepione w was słowo, które ma
moc zbawić dusze wasze. 22 Wprowadzajcie zaś
słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami
oszukującymi samych siebie. 23 Jeżeli bowiem ktoś
przysłuchuje się tylko słowu, a nie wypełnia go,
podobny jest do człowieka oglądającego w lustrze
swe naturalne odbicie. 24 Bo przyjrzał się sobie,
odszedł i zaraz zapomniał, jakim był. 25 Kto zaś
pilnie rozważa doskonałe Prawo, Prawo wolności,
i wytrwa w nim, ten nie jest słuchaczem skłonnym
do zapominania, ale wykonawcą dzieła;
wypełniając je, otrzyma błogosławieństwo

Jk 2,10

Lekcja 20: s. 3

10 Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a
przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę
za wszystkie.

Jk 3,17

Lekcja 20: s. 3

17 Mądrość zaś /zstępująca/ z góry jest przede
wszystkim czysta, dalej, skłonna do zgody,
ustępliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i
dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i
obłudy.

Jk 4,7.17

Lekcja 20: s. 3, 4, 11

7 Bądźcie więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie
się natomiast diabłu, a ucieknie od was.

17 Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni,
grzeszy.

Jk 5,9.16

Lekcja 20: s. 3, 4

9 Nie uskarżajcie się, bracia, jeden na drugiego,
byście nie popadli pod sąd. Oto sędzia stoi przed
drzwiami.

16 Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy,
módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali
zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa
sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,14–17

Lekcja 20: s. 2, 3, 4

14 /Bądźcie/ jak posłuszne dzieci. Nie stosujcie się
do waszych dawniejszych żądz, gdy byliście
nieświadomi, 15 ale w całym postępowaniu stańcie
się wy również świętymi na wzór Świętego, który
was powołał, 16 gdyż jest napisane: Świętymi
bądźcie, bo Ja jestem święty. 17 Jeżeli bowiem
Ojcem nazywacie Tego, który bez względu na
osoby sądzi według uczynków każdego, to w
bojaźni spędzajcie czas swojego pobytu na
obczyźnie.

1 P 2,1–3.11–12.24–25

Lekcja 20: s. 3, 4, 11

1 Odrzuciwszy więc wszelkie zło, wszelki podstęp
i udawanie, zazdrość i jakiekolwiek złe mowy, 2
jak niedawno narodzone niemowlęta pragnijcie
duchowego, niesfałszowanego mleka, abyście
dzięki niemu wzrastali ku zbawieniu - 3 jeżeli
tylko zasmakowaliście, że słodki jest Pan.

11 Umiłowani! Proszę, abyście jak obcy i przybysze
powstrzymywali się od cielesnych pożądań, które
walczą przeciwko duszy. 12 Postępowanie wasze
wśród pogan niech będzie dobre, aby
przyglądając się dobrym uczynkom wychwalali
Boga w dniu nawiedzenia za to, czym oczerniają
was jako złoczyńców.

24 On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy
na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami
grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego
zostaliście uzdrowieni. 25 Błądziliście bowiem jak
owce, ale teraz nawróciliście się do Pasterza i
Stróża dusz waszych.

1 P 3,12.15–16

Lekcja 20: s. 4, 7

12 Oczy bowiem Pana na sprawiedliwych [są
zwrócone], a Jego uszy na ich prośby; oblicze zaś
Pana przeciwko tym, którzy źle czynią.

15 Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za
Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony
wobec każdego, kto domaga się od was
uzasadnienia tej nadziei, która w was jest. 16 A z
łagodnością i bojaźnią [Bożą] zachowujcie czyste
sumienie, ażeby ci, którzy oczerniają wasze dobre
postępowanie w Chrystusie, doznali zawstydzenia
właśnie przez to, co wam oszczerczo zarzucają.

1 P 4,3–6.9–10

Lekcja 20: s. 2, 3

3 Wystarczy bowiem, żeście w minionym czasie
pełnili wolę pogan i postępowali w
rozwiązłościach, żądzach, nadużywaniu wina,
obżarstwie, pijaństwie i w niegodziwym
bałwochwalstwie. 4 Temu też się dziwią, że wy nie
płyniecie razem z nimi w tym samym prądzie
rozpusty, i źle o was mówią. 5 Oni zdadzą sprawę
Temu, który gotów jest sądzić żywych i umarłych.
6 Dlatego nawet umarłym głoszono Ewangelię,
aby wprawdzie podlegli sądowi jak ludzie w ciele,
żyli jednak w Duchu - po Bożemu.

9 Okazujcie sobie wzajemną gościnność bez
szemrania! 10 Jako dobrzy szafarze różnorakiej
łaski Bożej służcie sobie nawzajem tym darem,
jaki każdy otrzymał.

1 P 5,8–10

Lekcja 20: s. 9, 11

8 Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz,
diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo
pożreć. 9 Mocni w wierze przeciwstawcie się
jemu! Wiecie, że te same cierpienia ponoszą wasi
bracia na świecie. 10 A Bóg wszelkiej łaski, Ten,
który was powołał do wiecznej swojej chwały w
Chrystusie, gdy trochę pocierpicie, sam was
udoskonali, utwierdzi, umocni i ugruntuje.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–11.20–21

Lekcja 20: s. 2, 3, 10, 11, 12, 13

2 Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie
przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego! 3
Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie. 5 Dlatego też
właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do
wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, 6 do
poznania powściągliwość, do powściągliwości
cierpliwość, do cierpliwości pobożność,

7 do pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni
braterskiej zaś miłość. 8 Gdy bowiem będziecie je
mieli i to w obfitości, nie uczynią was one
bezczynnymi ani bezowocnymi przy poznawaniu
Pana naszego Jezusa Chrystusa. 9 Komu bowiem
ich brak, jest ślepym - krótkowidzem, i zapomniał

o oczyszczeniu z dawnych swoich grzechów. [10] Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem czyniąc nie upadniecie nigdy. [11] W ten sposób szeroko będzie wam otworzone wejście do wiecznego królestwa Pana naszego i Zbawcy, Jezusa Chrystusa.

[20] To przede wszystkim miejcie na uwadze, że żadne proroctwo Pisma nie jest dla prywatnego wyjaśnienia. [21] Nie z woli bowiem ludzkiej zostało kiedyś przyniesione proroctwo, ale kierowani Duchem Świętym mówili /od Boga/ święci ludzie.

2 P 2,1–3.12–22

Lekcja 20: s. 1, 2, 7, 8, 10

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[1] Znaleźli się jednak fałszywi prorocy wśród ludu tak samo, jak wśród was będą fałszywi nauczyciele, którzy wprowadzą wśród was zgubne herezje. Wyprą się oni Władcy, który ich nabył, a sprowadzą na siebie rychłą zgubę. [2] A wielu pójdzie za ich rozpustą, przez nich zaś droga prawdy będzie obrzucona bluźnierstwami; [3] dla zaspokojenia swej chciwości obłudnymi słowami was sprzedadzą ci, na których wyrok potępienia od dawna jest w mocy, a zguba ich nie śpi.

[12] Ci zaś, jak nierozumne zwierzęta, przeznaczone z natury na schwytanie i zagładę, wypowiadając bluźnierstwa na to, czego nie znają, podlegną właśnie takiej zagładzie jak one, [13] otrzymując karę jako zapłatę za niesprawiedliwość. Za przyjemność uważają rozpustę uprawianą za dnia, jako zakały i plugawcy pławią się w swych uciechach, gdy z wami są przy stole. [14] Oczy mają pełne kobiety cudzołożnej, oczy nie przestające grzeszyć, uwodzą oni dusze nieutwierdzone. Mają serca wyćwiczone w chciwości, synowie przekleństwa. [15] Opuszczając prawą drogę zbłądzili, a poszli drogą Balaama, syna Bosora, który umiłował zapłatę niesprawiedliwości, [16] ale został skarcony za swoje przestępstwo; juczne bydlę, pozbawione mowy, przemówiwszy ludzkim głosem powstrzymało głupotę proroka.

[17] Ci są źródłami bez wody i obłokami wichrem pędzonymi, których czeka mrok ciemności. [18] Wypowiadając bowiem słowa wyniosłe a próżne, uwodzą żądzami cielesnymi i rozpustą tych, którzy zbyt mało odsuwają się od postępujących w błędzie. [19] Wolność im głoszą, a sami są niewolnikami zepsucia. Komu bowiem kto uległ, temu też służy jako niewolnik. [20] Jeżeli bowiem uciekają od zgnilizny świata przez poznanie Pana i Zbawcy, Jezusa Chrystusa, a potem oddając się jej ponownie zostają pokonani, to koniec ich jest gorszy od początków. [21] Lepiej bowiem byłoby im nie znać drogi sprawiedliwości, aniżeli poznawszy ją odwrócić się od podanego im świętego przykazania.

[22] Spełniło się na nich to, o czym słusznie mówi przysłowie: Pies powrócił do tego, co sam zwymiotował, a świnia umyta - do kałuży błota.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,4.6.8

Lekcja 20: s. 2, 3, 7

[4] Piszemy to w tym celu, aby nasza radość była pełna.

[6] Jeżeli mówimy, że mamy z Nim współuczestnictwo, a chodzimy w ciemności, kłamiemy i nie postępujemy zgodnie z prawdą.

[8] Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy.

1 J 2,4.6.13–14

Lekcja 20: s. 2, 7, 9

[4] Kto mówi: Znam Go, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest kłamcą i nie ma w nim prawdy.

[6] Po tym właśnie poznajemy, że jesteśmy w Nim. Kto twierdzi, że w Nim trwa, powinien również sam postępować tak, jak On postępował.

[13] Piszę do was, ojcowie, że poznaliście Tego, który jest od początku. Piszę do was, młodzi, że zwyciężyliście Złego. [14] Napisałem do was, dzieci, że znacie Ojca, napisałem do was, ojcowie, że poznaliście Tego, który jest od początku, napisałem do was, młodzi, że jesteście mocni i że nauka Boża trwa w was, i zwyciężyliście Złego.

1 J 3,2–10.23–24

Lekcja 20: s. 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10

[2] Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest. [3] Każdy zaś, kto pokłada w Nim tę nadzieję, uświęca się, podobnie jak On jest święty. [4] Każdy, kto grzeszy, dopuszcza się bezprawia, ponieważ grzech jest bezprawiem. [5] Wiecie, że On się objawił po to, aby zgładzić grzechy, w Nim zaś nie ma grzechu. [6] Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy, żaden zaś z tych, którzy grzeszą, nie widział Go ani Go nie poznał.

7 Dzieci, nie dajcie się zwodzić nikomu; kto
postępuje sprawiedliwie, jest sprawiedliwy, tak
jak On jest sprawiedliwy. 8 Kto grzeszy, jest
dzieckiem diabła, ponieważ diabeł trwa w
grzechu od początku. Syn Boży objawił się po to,
aby zniszczyć dzieła diabła. 9 Każdy, kto narodził
się z Boga, nie grzeszy, gdyż trwa w nim nasienie
Boże, taki nie może grzeszyć, bo się narodził z
Boga. 10 Dzięki temu można rozpoznać dzieci
Boga i dzieci diabła: każdy, kto postępuje
niesprawiedliwie, nie jest z Boga, jak i ten, kto
nie miłuje swego brata.

23 Przykazanie zaś Jego jest takie, abyśmy wierzyli
w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się
wzajemnie tak, jak nam nakazał. 24 Kto wypełnia
Jego przykazania, trwa w Bogu, a Bóg w nim; a
to, że trwa On w nas, poznajemy po Duchu,
którego nam dał.

1 J 4,1.4

Lekcja 20: s. 2, 4, 9, 10, 11, 12, 13

1 Umiłowani, nie dowierzajcie każdemu duchowi,
ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu
fałszywych proroków pojawiło się na świecie.

4 Wy, dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich,
ponieważ większy jest Ten, który w was jest, od
tego, który jest w świecie.

1 J 5,1–5.18–19

Lekcja 20: s. 1, 2, 9, 12, 13

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z
Boga się narodził, i każdy miłujący Tego, który
dał życie, miłuje również tego, który życie od
Niego otrzymał. 2 Po tym poznajemy, że miłujemy
dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy
Jego przykazania, 3 albowiem miłość względem
Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a
przykazania Jego nie są ciężkie. 4 Wszystko
bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym
właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest
nasza wiara. 5 A kto zwycięża świat, jeśli nie ten,
kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

18 Wiemy, że każdy, kto się narodził z Boga, nie
grzeszy, lecz Narodzony z Boga strzeże go, a Zły
go nie dotyka. 19 Wiemy, że jesteśmy z Boga, cały
zaś świat leży w mocy Złego.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,7–11

Lekcja 20: s. 11

7 Wielu bowiem pojawiło się na świecie
zwodzicieli, którzy nie uznają, że Jezus Chrystus
przyszedł w ciele ludzkim. Taki jest zwodzicielem
i Antychrystem. 8 Uważajcie na siebie, abyście nie
utracili tego, coście zdobyli pracą, lecz żebyście
otrzymali pełną zapłatę. 9 Każdy, kto wybiega
zbytnio naprzód, a nie trwa w nauce Chrystusa,
ten nie ma Boga. Kto trwa w nauce [Chrystusa],
ten ma i Ojca, i Syna. 10 Jeśli ktoś przychodzi do
was i tej nauki nie przynosi, nie przyjmujcie go do
domu i nie pozdrawiajcie go, 11 albowiem kto go
pozdrawia, staje się współuczestnikiem jego złych
czynów.

Apokalipsa św. Jana

Ap 2,10

Lekcja 20: s. 10

10 Przestań się lękać tego, co będziesz cierpiał.
Oto diabeł ma niektórych spośród was wtrącić do
więzienia, abyście próbie zostali poddani, a
znosić będziecie ucisk przez dziesięć dni. Bądź
wierny aż do śmierci, a dam ci wieniec życia.

Ap 9,20

Lekcja 20: s. 10

20 A pozostali ludzie, nie zabici przez te plagi, nie
odwrócili się od dzieł swoich rąk, tak by nie
wielbić demonów ani bożków złotych, srebrnych,
spiżowych, kamiennych, drewnianych, które nie
mogą ni widzieć, ni słyszeć, ni chodzić

Ap 12,3–4.7–11

Lekcja 20: s. 9, 10, 11

3 I inny znak się ukazał na niebie: Oto wielki Smok
barwy ognia, mający siedem głów i dziesięć
rogów - a na głowach jego siedem diademów - 4 i
ogon jego zmiata trzecią część gwiazd nieba: i
rzucił je na ziemię. I stanął Smok przed mającą
rodzić Niewiastą, ażeby skoro porodzi, pożreć jej
dziecię.

7 I nastąpiła walka na niebie: Michał i jego
aniołowie mieli walczyć ze Smokiem. I wystąpił
do walki Smok i jego aniołowie, 8 ale nie
przemógł, i już się miejsce dla nich w niebie nie
znalazło. 9 I został strącony wielki Smok, Wąż
starodawny, który się zwie diabeł i szatan,
zwodzący całą zamieszkałą ziemię, został
strącony na ziemię, a z nim strąceni zostali jego

aniołowie. [10] I usłyszałem donośny głos mówiący w niebie: Teraz nastało zbawienie, potęga i królowanie Boga naszego i władza Jego Pomazańca, bo oskarżyciel braci naszych został strącony, ten, co dniem i nocą oskarża ich przed Bogiem naszym. [11] A oni zwyciężyli dzięki krwi Baranka i dzięki słowu swojego świadectwa i nie umiłowali dusz swych - aż do śmierci.

Ap 20,2–3.10.15

Lekcja 20: s. 9, 10

[2] I pochwycił Smoka, Węża starodawnego, którym jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat. [3] I wtrącił go do Czeluści, i zamknął, i pieczęć nad nim położył, by już nie zwodził narodów, aż tysiąc lat się dopełni. A potem ma być na krótki czas uwolniony.

[10] A diabła, który ich zwodzi, wrzucono do jeziora ognia i siarki, tam gdzie są Bestia i Fałszywy Prorok. I będą cierpieć katusze we dnie i w nocy na wieki wieków.

[15] Jeśli się ktoś nie znalazł zapisany w księdze życia, został wrzucony do jeziora ognia.

Ap 21,8

Lekcja 20: s. 11

[8] A dla tchórzów, niewiernych, obmierzłych, zabójców, rozpustników, guślarzy, bałwochwalców i wszelakich kłamców: udział w jeziorze gorejącym ogniem i siarką. To jest śmierć druga.

Ap 22,12

Lekcja 20: s. 2

[12] Oto przyjdę niebawem, a moja zapłata jest ze Mną, by tak każdemu odpłacić, jaka jest jego praca.